

SZABADSÁG

Beolvadt lapok: Magyar Híradó, Magyarok Csillaga, Esti Újság, Amerikai Hírlap, Magyar Napilap, Magyar Hírmondó, Californiai Magyar Farmer. HUSZONKILENCEKÉK ÉVFOLYAM. EGYES SZÁM ÁRA 2 CENT.

NO. 168. SZÁM. TWENTY-NINTH YEAR. Cleveland, New York, Chicago, Pittsburgh, Detroit, Szombathely, 1919 július 19.

ZAVAROS ÁLLAPOTOK NÉMETORSZÁGBAN

Pomerániában kihirdették az ostromállapotot. — A munkásoknak megtiltották a sztrájkolást. — Nagy az aggodalom a július 21-re tervezett tüntetések miatt. — Vilmos császár megmentéséért nagyarányú agitáció folyik. — A militaristák erősödnek. — A rettenetesen eladósodott Németország.

Berlinből jelentik: Poroszország keleti részében a kormány kihirdette az ostromállapotot s a munkásoknak rendkívül szigorú büntetések terhe alatt megtiltotta, hogy sztrájkoljanak. E két intézkedés miatt roppant nagy a munkásság elkeseredése. A munkások követelik az ostromállapot azonnali megszüntetését s a sztrájkok folyamán letartóztatott munkások szabadonbocsátását. Együttal erősen hangos sürögnek a munkástanácsok elismerését.

Stettinben a legrosszabb a helyzet, mert ott lezárták a villamos és vízvezeték műveket, úgy hogy nemcsak a villamosok nem közlekednek, de nincs világítás és nincs ivóvíz. A legújabb jelentések szerint az ottani hatóságok abban reménykednek, hogy az élelmiszer-árak növekedését katonai csapatok védelme alatt nyitva tarthatják. Ez intézkedés annál is inkább fontos, mert a lakóközönség teljességgel szűkös és a város éhségre fenyegeti.

A FÜGGETLEN SZOCIALISTÁK KÖZVETÉSE. A független szocialisták július 21-ére országos tüntetést akarnak rendezni, amelyeknek az lesz a céljuk, hogy a német proletárság tiltakozását fejezze ki a versailles imperializisták békéje ellen.

A tüntetések programja gyűlésekkel és tüntető felvonásokkal fog állni. A német proletárság ezeken kifejezést kíván adni, a program szerint, "a proletárság nemzetközi szolidaritásának s jelet kíván ezzel adni a világ proletárságának a politikai hatalom kérekeztetésére s a világforradalomnak előmozdítására irányuló mozgalom megindítására."

AZ UTOLSÓ BAJOK KOMMUNISTA VEZÉRE SOBBA. Münchenből jelentik: A haditörvényszék aránylag igen enyhén bánt el Erich Stollerrel, aki a legutolsó azoknak a bolsevik vezéreknek sorában, a kik a tavaszal történt kommunista zavargásokban játszott szerepükért a bíróság elé kerültek. Bár Stoller ellen nagyon súlyos volt a vád, mert ő irányította a veres gárdának a kormánycsapatok elleni hadműveleteit, a bíróság számos enyhítő körülményt tekintve vételei halálbüntetés helyett mindössze öt évi várfogságra ítélte.

MOZGALOM A VOLT ORSZÁG ERDEKÉBEN. Berlinből jelentik: A német kormány felett ugylászik erősen gyűlölet a fellegek a pártgermánok és militaristák mind nyíltan és bátrabb mozgolódással következték. E mozgolódásnak elsősorban az a céljuk, hogy megakadályozzák a volt császár és hadvezéreknek a szövetségi titelözeke elé való állítását s valóságos önzést a tiltakozásnak készülnek rázúdítani a kormányra. A kormány ezért még nagyobb buzgalommal folytatja a reakcionárius frakciójai katonai testületek felállítását. Ez a munkája nem megy simán, mert a feloszlott katonai szervezetek közelében tiltakoznak, s anyai kellemetlenségeknek a kormánycsapatok elleni mozgolódások.

LEMONDOTT A SPANYOL KABINET. Párisból jelentik: A spanyol parlament lezavarta a minisztertanácsot, mire ez haldéktalanul beadta a lemondását. Azt hiszik, hogy a kormányt a konzervatívok fogják megalkotni, még pedig Edouardo Dato volt miniszterelnöknek a vezetését.

KUN BÉLA BUKÁSÁRÓL ÉRTESEL A BÉKEKONFERENCIA

Megbukott az "ellenforradalmi" kormány is Ábrahám Dezső az "ellenkormány" miniszterelnöke

SZERBIA OSTROMÁLLAPOTBAN

Londonból jelentik: Az Exchange Telegraph bécsi értesítése szerint Szerbiában az elmúlt napokban véres zavargások folytak, minek következtében a kormány egész Szerbiára kihirdette az ostromállapotot. A zavargások folyamán igen sok embert megöltek és még többet megsebesítettek. A vasúti forgalom az egész országban megaladt.

Levélposta érkezett Németországból.

A háború megindulása óta most érkezett meg az első levélposta Németországból.

New York, július 17. Amióta a postaforgalom Németország és az Egyesült Államok között ismét helyreállt, most érkezett meg az első levélposta Németországból. Az első postával tömörkedő üzleti és magánlevél érkezett Amerikába. Patente new yorki postamester jelentése szerint az első gőzmozgató levélpostát is megárvál Németországra a skandináv vonal United States nevű gőzmozgató, amely már utra készen áll a hobotéki kikötőben. A gőzmozgató fog indulni utjára.

Vasuti sztrájk Angliában

As angol-északi vasutak gőzmozgató sztrájkba léptek.

London, július 17. Az angol északi vasutak üzeme teljesen megszűnt, miután a társaság gépezete kimondották a sztrájkot. Tegnap óta egyetlen vonat nem közlekedik Anglia északi és északkeleti részein, ami külföldi vasutak idez elő. Különösen Yorkshire és Durham városokat érinti rendkívül érzékenyen a sztrájk. A vasutak többi alkalmazottai szintén sztrájkba akarnak lépni. A kormány mindent elkövet, hogy a sztrájknak véget vessen.

AZ IREK NEM PARADÉZNAK.

Dublinből jelentik: Az Irish Nationalist Association, melynek taglétszáma legnagyobb részét s néhai John Redmond követéséből áll, akik tüdővérvést vettek a háborúban, azt határozta, hogy a tagjai nem fognak részt venni szombaton a Londonban megtartandó nagy gyűlési parádén, noha ezt megelőzően hivatalosan már azt jelentették, hogy részt fognak venni a menetben. Az előző határozat megváltoztatására az adott okok, hogy French tábornok, Irország katonai kormányzója az angol hadügyminiszterhez intett táviratban azt követelte, hogy a menetszemle alkalmával az ir küldöttség tisztelgését ő vegye át az irországi angol kormány többi tagjaival együtt.

PARIS, JULIUS 17. — A békekonzferencia megbízható bécsi forrásból arról értesül, hogy Kun Béla, illetve a vezetése alatt álló magyar kommunista kormány megbukott. A kormánynak névleges feje ugyan Garbai Sándor volt, de miután a magyar bolshevizmuskun Kun Béla, a szoviet kormány külügyi biztosa, az őtőlő lelke, Kun Béla bukása nemcsak a magyar kommunista kormány, hanem a magyar kommunizmus bukását is jelenti. A bécsi tudósítások bővebb részletekkel nem szolgálnak, s így a tudósítás még megerősítésre szorul.

Milanoból jelentik: Belgrádból kapott értesítés szerint Károlyi Gyula gróf, a bolsevik ellenes "magyar kormány" feje, "lemondott" a helyét Ábrahám Dezső volt munkapárti képviselő foglalta el, akinek első intézkedése az, hogy felkérte a szövetségi bizottságot, induljanak azonnal Budapest ellen. (Hogy Károlyi Gyula gróf kinek nyújtotta be a lemondását, azt a tudósítás nem említi.)

Az "ellenforradalmi kormány" bukása.

Bécsből jelentik: A magyar szoviet köztársaság súlyos válság előtt áll. Böhm hadügyi népbiztos letartóztatott. Már régebben híre járt, hogy a vörös hadsereg főparancsnoka idegbeteg, asztaliámban készül gyógyulást keresni. Hír szerint a vezérkornak főnöke, Sturmfeld, megölte magát.

Böhm magyar hadügyminisztert börtönbe csukták.

Párisból jelentik: A magyar szoviet köztársaság súlyos válság előtt áll. Böhm hadügyi népbiztos letartóztatott. Már régebben híre járt, hogy a vörös hadsereg főparancsnoka idegbeteg, asztaliámban készül gyógyulást keresni. Hír szerint a vezérkornak főnöke, Sturmfeld, megölte magát.

Kun Béla a románok ellen mozgósít.

Párisból jelentik: A Temps bécsi értesítésére hivatkozva közli, hogy az osztrák kommunisták július 21-iken újabb kísérletet tesznek arra, hogy a kormányhatalmat a kezébe kerítsék. Ugyanez az értesítés szerint a magyar vörös hadseregben mielő gyakoribban a szökecsék, s az egész hadsereg lassan szétzilleanak indul. A repülőosztagok emberei egytől-egyig otthagyták a vereseket s külföldre szöktek. Kun Béla, a bolsevik vezér, csaknem valamennyi szocialista vezérrel meghasonlott. Budapesti jelentés szerint összetűzött már Kunfi Zsigmondal is, azt vetvén úgy ennek, mint több miniszterének a szemébe, hogy egyszerre akarnak két lovat, a szocializmus és kommunizmus paripáit lovagolni.

Kommunista államcsíny készül Bécsben.

Párisból jelentik: A Temps bécsi értesítésére hivatkozva közli, hogy az osztrák kommunisták július 21-iken újabb kísérletet tesznek arra, hogy a kormányhatalmat a kezébe kerítsék. Ugyanez az értesítés szerint a magyar vörös hadseregben mielő gyakoribban a szökecsék, s az egész hadsereg lassan szétzilleanak indul. A repülőosztagok emberei egytől-egyig otthagyták a vereseket s külföldre szöktek. Kun Béla, a bolsevik vezér, csaknem valamennyi szocialista vezérrel meghasonlott. Budapesti jelentés szerint összetűzött már Kunfi Zsigmondal is, azt vetvén úgy ennek, mint több miniszterének a szemébe, hogy egyszerre akarnak két lovat, a szocializmus és kommunizmus paripáit lovagolni.

Hir Kun Béla bukásáról.

PARIS, július 17. — A békekonzferenciához Bécsből beérkezett hírek szerint Kun Béla, a magyar kommunista kormány feje, megbukott és a kormány vezetését Böhm és Landler vette át. Kun Béla a szocialistákkal teljesen megszokotta az önkényuralmat. A cseh frontról visszatérő csapatok nagyszámúlag lépik el Budapestet, ahol egymást érik a zavargások. Böhm, július 17. — Egész Szerbiát hadijog alá helyezték. A vonatok nem közlekednek és a városokban mindenütt zavargások folynak. Gróf Károlyi Gyula felajánlotta a magyar kormányt a sztrájkok ellen.

EGY MAGYAR, AKI MEGÖLNÉ AZ ELNÖKÖT

Bence József new brunswick magyar büne. New Brunswick, N. J., július 17. Az itteni rendőrség letartóztatta Bence József 39 éves magyar munkást, aki többek között azt a kijelentést tette, hogy ő szeretné megölni Wilson elnököt. Bence Józsefet 5000 dollár ball alá helyezték és ügyét a grand jury elé utalták.

Kik felelősek a háború borzalmaiórt.

A szövetségi nemzeti törvények elő akarják állítani mindazokat a generálisokat és tengerész parancsnokokat, akik a háború folyamán kegyetlenkedtek.

New York, július 17. A berlini újságok közléseik ama generálisoknak és buvárhajó parancsnokoknak a névsorát, akiket a szövetségi hatalmak Hohenzollern Vilmossal együtt nemzetközi törvényszék elé akarnak állítani. A volt urakodó után Hindenburg és Ludendorff generálisokat terbeli a legnagyobb mértékben a felelősség azokrét a borzalmakért, amelyeket a németek a háború folyamán elkövettek. Őket terbeli a felelősség Franciaország északi részének az elpusztításáért is, amikor a német hadak onnan kivonultak. A névsor a következők:

Falkenhayn generális volt porosz hadügyminiszter felelős azokrét a károkrét és kegyetlenkedésekrét, amelyeket a német hadsereg Romániában elkövetett, amikor leigazta Romániát. Einem generális volt hadügyminiszter és Kluck generális, akik a német seregek jobb szárnyát vezették, amikor keresztült nyomultak Belgiumnak és Páris ellen nyomultak mindjárt a világháború elején. Maekensen generális, aki a balkánt letarolta és Oroszországban, valamint Galiciában működött. Bessler generális, aki Antwerpen betvette. Sanders generális, aki a török hadsereg főparancsnoka volt. Báró Falkenhayn generális, aki Belgium katonai kormányzója volt. Tirpitz admirális, akit első sorban terhel a felelősség a kegyetlen buvárhajó hadjárat miatt. Capelle admirális, akit Tirpitz követte a tengerészügyi miniszteri székbén. Hipper és Scheer admirálisok, akik német hadihajókkal Anglia partvidékét bombázták. Muecke kapitány, aki az Emden német gőzmozgató volt a parancsnoka. Dohna kapitány, aki a hírhedt Mowe német cirkulóknak volt a parancsnoka. Bethmann-Hollweg volt német birodalmi cancellár. Zimmermann volt német külügyminiszter és végül Helfferich volt német pénzügyminiszter.

Nagy sztrájkok az Egyesült Államokban

NEW YORKBAN NÉGYSZÁZ HAJÓ VESZTEGEL A TENGERSZ SZTRAJK KÖVETKEZÉBEN.

Youngstownban, Clevelandban és a nyugati partvidéken a telefon társaságok sztrájkolnak. — Indianapolisban a villamos vasutak kalmazottai léptek sztrájkba. — Bostonban Chicagóban küszöbön áll a magas vasutak mozgatásának sztrájkja.

New York, július 17. Mindama hajóknak, amelyek az Egyesült Államok hajózási társaságának felügyelete alatt állnak, egész személyzete sztrájkba állott. Sztrájkolnak a tengerészek, a gépészek, a fűtők, a stewardok és a szakácsok. Számukat egyelőre ötvenezerben állapították meg. A sztrájkolók több fizetést és kevesebb munkaidőt követelnek. A hajózási tanácsnak, az American Steamship Associationnak és az unióknak kiküldötté Washingtonban tanácskozni a fölött, hogy miként lehetne békés megoldást hozni létre. A sztrájk következtében a teherárak torlódása New Yorkban egyre nagyobb árnyakat ölt és egyelőre négyszáz hajó vesztel el a kikötőben. A sztrájkolók vezérei oda nyilatkoztak, hogy ama tizenöt hajótársaság, amely nem tagja az amerikai hajózási egyesületnek, immá teljes mértékben teljesítette a sztrájkolók követeléseit.

AZ ANGOL BANYASZKÖZÖSSÉG HATÁROZATA.

Az angliai Keswickből jelentik: A bányászok szövetsége konferenciája ma itt megtagadta az elnökötől azt a jogot, hogy a tagok megkérdés nélkül sztrájkot rendeljenek el. Ez a határozat direkt akció híveinek vesztel, akik azt akarták, hogy az elnök minden országos ügyben tisztségükben, mint a nyen például a bányák állásfoglalás, elrendelése s egyköt. A szövetség radikális mezt az sztrájkot augusztus elejére akarták megszervezni.

Sztrájkolnak a francia tengerészek.

Páris, július 17. A francia tengerészek és hajó munkások kimondták, amely tegnap sztrájkot, amely tegnap dődt meg. A sztrájk következtében az egész francia kereskedelmi tengerészet megszűnt, a francia gőzmozgatók nem vesztelnek a kikötőkben. Az amerikai csapatok hazatérését a sztrájk nem akadályozta meg, mivel a csapatállásokat amerikai gőzmozgatók végzik. A francia kormány minden telteltét megtesz, hogy a sztrájknak véget vessen.

A NÉMET HAJÓZÁS

New Yorkból jelentik: Dr. P. Meyer, a Hamburg Állami tengerhajózási vonal igazgatója tegnap a Nemei nevű hollandi hajó fedélzetén Németországba utazott. A társaság az itteni bonyolult köröket következtették, a Németország hamarosan meg akarja kezdeni a tengerhajózatát. Mr. Meyer, aki amerikai polgár a német vonalak képviselői közül őt csak a legelsőnek teszi meg utat Németországba, hogy ottani hajózási körökkel megismerkedjen.

ELSÜLYEDT GŐZMOZGATÓ

New York, július 17. A Hindokól érkezett jelentés szerint a Seantic nevű gőzmozgató nem messze New York partjaitól elsülyedt. A gőzmozgató fedélzetéről több küldtek segítség iránti kérelmet.

szok... ahol jól lehet keresni... Kérje INGYENES könyvecskémet és KÜLÖN listánkat...

Co. Hazel Mine Canonsburg, Pa. valaki, írjon vagy jöjjön erre...

TALÁLMA NYERIK MEG A HÁBORÚT... Kérje INGYENES könyvecskémet és KÜLÖN listánkat...

A. M. WILSON szabadi gyűvőd 310 VICTOR BUILDING, WASHINGTON, D. C.

Liberty Bondja... és pénzre van szüksége, a legmagasabb napi árban megveszték, ugyisntien War Savings Stampeket is.

FEUERSTEIN MAGYAR BOND ÜGYNÖK 910 Schofield Building 3-ik emeleten

TALALMANYT... Kérje INGYENES könyvecskémet és KÜLÖN listánkat...

JOGI TANÁCS... Magyar Kiszegyzési, Pénzügyi, Hirdetési, Fordítási és mindenféle Birtokviselési Irodája.

JOS. N. ACKERMAN ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS 102 Engineers Bldg. Cleveland, O.

H. E. VARGA ügyvéd és jogtanácsos 541 Society for Savings Bank Bldg Cleveland, O.

RESTAURANTJABAN... ahol jól lehet keresni... Kérje INGYENES könyvecskémet és KÜLÖN listánkat...

A TELEFONSZTRÁJK FOLYTATÓDIK.

A VÁROSI TANÁCS EGYZETŐ INDITVÁNYÁT A TÁRSASÁGOK NEM FOGADTAK EL.

A tanács egy albizottsága megkérte a telefonközpontokat és a szolgálatot különösen az egyik társaságnál nem tartja kielégítőnek.

A városi tanácsnak egyeztető bizottsága nem eredményezett egyezséget a clevelandi telefonsztrájkban, amely teljes erővel folytatódik. A felek most már hosszú tartamú sztrájkra készülnek.

A városi tanács indítványa tudvalevően arra irányult, hogy a felek fogadják el a sztrájk-egyeztetőnek és esetleg döntőbíróknak magát a tanácsot és az egyeztető tárgyaláson a sztrájkolók részéről csak olyan jelenjenek meg, akik egyben alkalmazottai a telefontársaságoknak.

A sztrájkolók ezt hajlandók is voltak elfogadni és egy darabig maguk a társaságok sem idegenkedtek tőle, azonban amikor az egyeztető ülést meg akarták tartani, a társaságok levélben tudatták, hogy nem hajlandók belemenni a dolgunk illékoni elintézésébe, mert ők csak a maguk embeivel hajlandók tárgyalni, mint alkalmazottakkal és nem pedig mint unió tagokkal.

A SZOCIALISTÁK GYÜLÉSEI ELLEN.

A polgármesterhelyettes egyáltalán nem engedélyez szocialista gyűléseket.

Fitzgerald jogügyi igazgatójának, a polgármester helyettesének rendelete folytán a clevelandi rendőrfőnök egyáltalán nem enged meg semminemű szocialista gyűléseket és a szocialisták mindenféle politikai gyűléseit meg fogja akadályozni.

A szocialisták tegnap a Bush Avenue és W. 45-ik utca sarkán akarták gyűlést tartani a városi választások dolgaiban, azonban a rendőrség letiltotta Ruthenberget, hogy nem engedélyezi a gyűlést meg tartását. Ekkorra azonban a közönség már összejött és Tom Cliford kijelentette, hogy vasárnap reggel tíz órák az Acme Hallban nagy tiltakozó gyűlést fognak tartani. Egyben kijelentette, hogy a szocialista párt egyáltalán nem hirtet erőszakot.

A helyi hatóságok intézkedése ellen a szocialista párt ügyvédjének a megyei bíróságnál keresett orvoslást, tiltó rendelet kibocsátását kérelmezve a hatóságok ellen, hogy ezek a szocialisták gyűléseit meg ne zavarhassák. Foran bíró ma reggeli tíz órára tüzte ki ebben a tárgyalást.

Fitzgerald polgármesterhelyettes kijelenti, hogy a szocialisták gyűlései a Freeman-féle törvény alapján megengedhetetlenek és, hogy ő semmi olyan gyűlést megengedni nem fog, amely a békét zavarhatja, vagy amelyen a kormányt kritizálhatnák.

HAJLSZA A RADIKÁLISOK ELLEN.

A Loyal American Legion tagjai, G. W. Wadsworthnak személyes vezetésével tegnap a Woodland Ave. és E. 53-ik utca sarkán levő Royal Hallban tartották házkutatást. Az alkalommal ugyanott hét embert fogtak el és állították rendőrség elé, azonban kihallgatás után valamennyit szabadon bocsátottak, Anton Patuknak kivételével, aki az E. 59-ik utca 2427 számú házában lakik és akinek a birtokában, mint a rendőrség mondja olyan röpiratokat találta, amelyek szabotázst és erőszakot hirdettek, mint a munkásság eszközei.

A jelentés meg fogja kérdezni Fitzgerald jogügyi igazgatóját, a polgármester helyettesét. Mi az, hogy vajon joga van-e a társaságnak díjat felszámítani olyan szolgálatokért, melyeket a sztrájk tartama alatt teljesíteni nem tudott. Fel fogja hívti a városi tanácsot arra, hogy Burleson postáügyi miniszterhez forduljon és néla az ellentéték kiegyenlítését kérelmezze. Megvádolja a társaságokat azzal, hogy sok olyan szolgálatot is felszámítanak az előfizetők terhére, amelyeket teljesíteni nem tudtak. Felhívja, hogy az Ohio State Telephone Co. működése, magának a központnak kivételével, meg van bénítva. Ajánlani fogja, hogy a sztrájkolók behozatala dolgában indítsanak vizsgálót.

A PINCÉREK BÉRSZERZŐDÉSE.

A clevelandi szervezett pincérek, pincérművek és szakácsok tegnap este újabb bérszerződést kötöttek a munkaadókkal, amely az új munkabérekét a most következő öt hónapra állapítja meg. Az új eskü szerint a szakácsok, minősítésük szerint, heti 25 dollártól egész heti 45 dollárig terjedő bért kapnak, a pincérek heti 15 dollárt, a pincérművek heti 12 dollárt. A pincérek tiszt munkaidője az eddigi tíz óra helyett kilenc óra lesz, míg a szakácsoké nyolc óra az eddigi tíz óra helyett.

GYERMEK AZ AJTÓKÖZÖB ELŐTT.

A Stevensson Road 884 számú házában lakó Rolan Sisson tegnap kora reggel egy újszülött leánygyermeket talált az ajtajának lépcsője előtt. Sisson az esetet azonnal bejelentette a Human Societinnél. A csecsemő egy darab ruhába volt burkolva és semmi ismerhető adat nem volt található.

VIN-KO

használata által gyorsan megszerzethetik EGÉSZSÉGÜKET, JÓ ÉTVÁGYUKAT, PIROS ARCZINÜKET.

Próbálja meg! Próbálja meg! Vegyen a Patikában vagy szőlőben egy üveg VIN-KO-t.

Ha az eredeti ott nem kaphatja, rendelje meg a feltevéstől. Ha egy teljes kurához való 6 üveget rendel, küldjön be 7 dollárt, ha 1 üveget rendel, küldjön be 1 dollár és 25 centet.

ROYAL MFG. CO., Duquesne, Pa.

A WILLOUGHBYI GYILKOSOK.

Lake County ügyésze elsőfokú gyilkosság vádját emeli ellenük.

Andrew és Patrick Kebortot, a gyilkos testvérpárt, akik tegnapelőtt Willoughby közelében leölték Ernest Gray deputy marshalt és másik három embert megsebesítettek. Lake County ügyésze elsőfokú gyilkossággal vádolja és halálbüntetést fog kérni a fejükre. Az elvetemedett fiatal embereket máris és vád alapján állították Painesvilleben, a megye székhelyén B. E. Calaway bíró elé.

Andrew a bíró előtt mindenemű kifogástól elállott, mire a Grand Jury tárgyalásig biztosított nélkül fogva tartották, míg Patrick ártatlannak vallotta magát, mire a bíró meghallgatásra határidőt tűzött ki. Az egész alig tartott néhány percig. Mindkettő rendkívüli makacsságot mutatott a bíró előtt.

A két fiatal gyilkosnak egyébként borzasztóan zavaros múltja van. Patrick maga már több, mint száz rablást követett el a saját beismerése szerint.

PÉNZEN KELL BONDOT ADNI.

Peter J. Henry rendőrségi elnök kijelentése szerint a rendőrbíró, a nemrég hozott új törvény értelmében július 27-iktől kezdve csak pénzbeli biztosítékot fog elfogadni. Eddig ilyenemű biztosítékot egyáltalán nem fogadtak el. Az új törvény a városi bíróságok hatáskörét kiterjeszti ezer dollártól kétezerszáz dollárra a sérüléseken alapuló kártérítések és ingóság visszahozás iránti perekben és jogot ad a városi bíróságnak arra, hogy 2500 dollárig jelzalogot lezárhasson.

AZ ÖNKÉPZŐKÖR KIRÁNDULÁSA.

A Clevelandi Magyar Önképzőkör nagyszabású kirándulást rendez július hó 20-án az öreg Body farmon. Ha egy jó és élvezetes napot akar elöltölni, okvetlen járjon el. A bizottság gondoskodott többféle szórakoztató játékról, behűtött eider és más hűsítő italokról, a egész biztosan jól fog mulatni. A clevelandi magyarságot tisztelettel meghívja a Vigalmi Bizottság.

ÉR ANNYIT ÉLETE, MINT A HAZA?

Ha igen, akkor miért nem hisztőlja életét is 5000 vagy 10,000 dollárért? Forduljon Igen elnyújtott lelkülettel NYERŐS TESTVÉREK-hez, 178 West 25th St., Cleveland, O.

BORSÓDI W. DESBERG

okleveles amerikai magyar ügyvéd és jogtanácsos. Hírlapoktól értesítik a lap olvasói, hogy iradják a Guardian Building, 518-ik számú szobába helyezték át. Telefon: Central 1009-W. Main 523. Cleveland, O.

AZ ATHLETÁK HÁZIVERSENYE.

Az országos versenyre küldendő atletákat fogják kiválogatni.

A clevelandi Magyar Athléta Klub agilis vezetősége erősen készül arra, hogy a clevelandi athléta minden tekintetben megállják a helyüket a szépen tartandó országos tornaversenyen.

Az athléta és máris buzgón treniroznak és máris biztos az, hogy nehéz lesz közülük kiválasztani azokat, akik a klubot az országos versenyen képviselni fogják.

Ezeknek az athlétaikkal kiválasztása céljából a klub most vasárnap reggel kilenc órai kezdéssel a West Technical School pályáján háziversenyt rendez. Ennek a háziversenynek eredményei alapján fogják azután kiküldeni az athlétaikat az országos versenyre.

A jelek után itélve igen érdekes közelmunkákra lesz kitérés ezen a próbaversenyen, amiért is biztos az, hogy a clevelandi magyarok közül sokan lesznek jelen vasárnap a West Technical School pályáján. A belépés teljesen ingyenes és a klub a legszívesebben lát minden érdeklődőt.

A MÓDLISOK SZTRÁJKJA.

Öt clevelandi gyalgólámpás sztrájkra szólította ki az öntömunkásokat az International Molders Union itteni fiókja. A követelések az, hogy ismerjék el a uniót, adják meg a nyolc óras munkanapot és adjanak napi hat dollár bérminimumot. Összesen ötszáz öntömunkás van sztrájkban, azonban az öt sztrájkjuk miatt ezekről csak aunkás van tétlenül, mert a módlisok munkája nélkül ők sem dolgozhatnak. Eddig nyílesen kilátás az egyezségre.

FÉRFIAK ÉS NŐK bármilyen bázisjukban a legmegbízhatóbb gyógyszereket szerzethetik be a KEPEK GYÓGYSZERTÁRBAN

2017 W. 25th St., Cleveland, O.

WILSON ELJON CLEVELANDBA IS.

Mint Washingtonból írják, most már egészen bizonyosnak vehető az, hogy Wilson elnök a béke dolgában megteendő országos utja folyamán Clevelandba is ellátogat és így a clevelandiaknak is alkalmuk lesz meghallgatni a békeszerződés és a nemzetek ligája dolgában felhozandó érveit. Az elnök elé ugyanis három utirányt terjesztettek jóváhagyás végett. Cleveland pedig mindhárom utirányban benne foglaltatik.

LABIZZADÁS ELLEN az egyedüli legjobb szer, ami kigyógyít a PERSPIRN, amely biztosan elmulasztja a labizzadást és megújítja a bőrték és a nyakizmáit. Rendelje meg minél előbb. Ára a hozzávalókkal együtt \$1.00. Kapható a KRECIK FERAR KÉRESZT GYÓGYSZERTÁRBAN, Lorain Ave. és West 26-ik utca sarkán, Cleveland, O.

Warren, O. — A mint a lapunk más helyén közölt meghívó is jelzi, a Warreni Előfőnök és Női Bn. Egylet a július 26-án, nagyszabású mulatságot rendez.

A NAGYBIZOTTSÁG GYÜLÉSE.

A youngstowni magyarság akcióba lép a szibériai foglyok megmentésére.

Youngtown, O. — A youngstowni magyarság egyetemes közgyűlése július 20-án, vasárnap este a Kossuth Egylet helyiségében nagy gyűlést tart, melynek főtagja a Szibériában szenvedő hadifogly magyarok segítségének megszervezése lesz.

A gyűlésre meghívták Piány Jent és Amerikai Magyar Szövetség titkárát is. Az utóbbi időben igen siralmas hangú levelek érkeztek Acinszák, Krasznajarsk és Petropavlovsk táborokból. Youngtownba. A levelek irói reménytelennek festik a helyzet. Egy levél írja, Lator százados azt mondja: "Ha nem tesztek valamit, úgy nem lesz kikicsorúlni a Vörös Keresztnek, majd eljátja azt a Fekete Kereszt."

A gyűlés iránt nagy az érdeklődés és valószínű, hogy a gyűlés egy nagy és egész Amerikára kiterjedő mozgalomnak lesz az első lépése. A gyűlésen olyanokat, akik Szibériából az utóbbi időben hírt kaptak.

KEGYETLEN SOFFÓR.

Szücs Mariakát elűtötte az automobil.

Youngstown, O. — A múlt szombat délután három óra tájban, Joseph Potters soffórr elűtötte a gépeivel a 29 Edgewood Streeten lakó Szücs Mariakát. "A halcsüt után Carroll rendőrnök azt mondta Potters, hogy a leányt elviszi a kórházba. Később a Szücs leány panaszt tett a rendőrségen, hogy Potters őt és nővérét arra kényszerítette, hogy az automobilról leszálljanak, amikor a Square előtték. Szücs Mariakát egy másik automobil vitte a kórházba, ahol könnyű sérüléseit bekötötték. A rendőrség letartóztatta a kegyetlen soffórt, aki ellen vizsgálatlan hajtás miatt is vádat emeltek.

A SZENT ISTVÁN EGYLET GYÜLÉSE.

A felőri jelentés kedvező eredményről számol be.

Youngstown, O. — Vasárnap délután tartotta a Szent István egylet rendezes havi gyűlést, amelynek legfontosabb ügye a felőri jelentés meghallgatása volt. Az eredmény általános melegegédést keltett és bizányára arra fogja ösztökélni a magyarságot, hogy beálljon a Szent István egyletbe. A jelentés főbb adatai a következők:

Az első hat hónap bevétele \$2256.89, ezzel szemben a kiadás ugyanezen időszakban \$1472.80 volt. Vagyis az első félév tiszta eredménye \$784.09 volt. Ehhez az összeghez adva a mul évi maradványt, az egylet tiszta vagyona 1919. június 30-án \$3278.41. Az elmúlt hat hónapban az egyletnek egy tagja halt meg. Betegségely címén az egylet \$625.05-öt fizetett ki tagjainak. Az egylet taglétszáma 200. A félévben a taglétszáma 20 új taggal emelkedett, míg a törlesek száma csak 6 volt. Ez igazán szép eredmény. Ugyancsak öpmell hallották az egylet tagjai, hogy a gyermekosztály, mely július elsején kezdte el működését, máris 125 taggal bír. Biztosra veszik, hogy ez a szám legalább megkétszereződik. A gyűlésen két új taggal szaporodott a létszám. Szabó György és Stadler Ferenc az új tagok.

MULATSÁG WARRENEN.

Warren, O. — A mint a lapunk más helyén közölt meghívó is jelzi, a Warreni Előfőnök és Női Bn. Egylet a július 26-án, nagyszabású mulatságot rendez.

IRÓDAVEZETŐ: MIHÓK SÁNDOR

336 WEST FEDERAL ST.

IRÓDAVEZETŐ: MIHÓK SÁNDOR

NILES. O. HIREK.

Niles, O.-ban közös szervezetbe vonták az ottani összes külföldi nemzetiségeket és első alkalom az emígyen létesített együttműködés kifejtésére a nilesi Play-Ground (gyermek játzó és idülőhelye) felállítására szükséges pénzösszeget gyűjtésére volt. A nilesi Play Ground bizottság magyarság nevében Sorban József elnök és Kudasy József titkár arról értesítettek, hogy a nilesi magyarság büszke lehet önönmagára, mert a fentemlített nemes ügy érdekében kifejtett működése a nilesi magyarságot az összes nemzetiségek között első helyre helyezte. Ezzel dícsőséget és elismerést szereztek a magyar névnek. Összesen 281 dollárt gyűjtöttek össze. Az adakozók a következők voltak:

\$50.00 A Nilesi I. Magyar Betegsegélyző Egylet, \$25.00 a Verhovay Egylet nilesi fiókja, \$15.00 Kline Izidor, \$10.00 Sorban József, 5.00 dollárt adtak egyenként B. Sohajda Balázs, Jakubát Mihály, Pete Sándor, Sohajda Balázs, Rudnyák Luka, Kis Károly, Gajdos Mihály, \$3.00—\$3.00 Tóth Gy. Ferenc, Tóth Pál, \$2.50—\$2.50 Sohajda Sándor, Nagy István, \$2.00—\$2.00 Sütő Lőrinc, Reho József, Csala Péter, Halok János, Danko Mihály, Gógós János, Kis József, Id. Pirigy János, Fenó István, Kadori József, Molnár Sándor, Siska M. János, Drugapolezky Imre, Paraszka Mihály, Derezo János, Bokó János, Tenke Ferenc, Kroc József, Graf Béla, Berencsi Albert, Kuka István, \$1.50—\$1.50 Kovács János, Szikromány István és Verban József, \$1.00—\$1.00 Gagy József, Vinócs Miklós, Kalasi Sándor, Gyöngyösi János, Csolti József, Fülöp István, Szabó János, Pirigy István, öz. Pirigy Jánosné, Jakab Ferenc, Erdélyi József, Fülöp Sándor, Csikós József, Dernocei Pál, Bóli József, öz. Szabó Antalné, Sohajda István, Sopries Antal, Kun József, Molnár Ferenc, Halok Sándor, Mórész Albert, Zavas Albert, Holik István, Veres István, Hajdu János, Polko Gyula, Virasztó László, Keresztényi Gábor, Krivás János, Csónyi Lajos, Szücs György, Pásztor János, Radulyi István, Demeter Zsigmond, Korda Ferenc, Mészáros István, Jaker János, Molnár Péterné, Roszpopa György, Halok Miklós, Szücs Sándor, Balajti László, Kelemen József, Lajtner Mihály, Kovács József, Prebus Lajos, Dieska János, Hutka József, Kun Mihály, Csabik József, Luessi Lajos, G. Szavo János, Dernocei Pál, Zaug András, Ben Crow, E. T. Kramer, Csonka Mihály, Juhász Ferenc, Tóth Pál, Cservák György, Prebus Pál, Rácz Antal, Szecska Mihály, Ducska János, Nagy János, Samu János, Tóth Károly, Miscozki Jánosné, Tóth Bálint, Rudasi Pál, Nyíró József, Pirigy János, Csike Péter, Makuj Ignác, Deák Dániel, Renyó Mihály, Juhász József, Chek Bolu, Berencsi Imre, Szabó Sándor, Pike Bálint, Kozma Pál, Horváth József, 50—50 centet adtak: Kovács Károly, Mórész István, Bordo Gáspár, Fábán Sándor, Zavascsák János, Abus Mihály, Babos Kálmán, Barta Zsigmond, Czárják János, Prebus Mihály, Jó Márton, Bako Imre, Figula Ferenc, Német János, Gógós József, Kujcsa József, Kuko István, Tóth Albert, Stefko József, Sárosi Mihály, Vági Gellért, Péter Csopnyák, Kis Lajos, Seimeczi Pál, Boko János, Halász József, Mórész Sándor, 25—25 centet adtak: Siska B. János, Derezo István, Csontos József és Horváth János.

LEVELLET KAPOTT NAGY ANDRÁS

A gyár igazgatója írta neki. Az volt a levélben, hogy tanuljon meg egy kicsit, jobban angolul s. előlépteti formának. Nagy András nem értette meg a levelet, de megrendelte a Bizonffy Magyar-Angol és Angol-Magyar szótárakat s az utóbbi segítségével egy-két perc alatt megismerte a levélben talált angol szavak értelmét s annak révén a levél tartalmát is.

Ettől kezdve szorgalmasan tanul Nagy András, lapoztatja ezt a két jó szótárt vagy tolmácskönyvet s ma már foreman a gyárban. Kövesse Nagy András példáját. Lapozgassa sürin a Bizonffy Angol-Magyar és Magyar-Angol Szótárakat s tanuljon szorgalmasan angolul. Ezt a két szótárt fizve egyelőre kedvezményes áron kaphatja, vagyis \$2.25-ért. Siessen megrendelni. Küldje a pénzt Money Order, készpénz-vagy Thrift Stamp alakjában vagy a címre: Szabadság, Szótársztyál, Box 171, Cleveland, O.

MULATSÁG WARRENEN.

Warren, O. — A Warreni Előfőnök és Női Bn. Egylet július hó 26-án, szombaton, nagy mulatságot rendez.

NYARI MULATSÁGOT

rendez a Trumbull Ave. 31. szám alatt levő, árnyas fákkal árnyalt zelt helyen a szabadban felállított sátor alatt. Kezdeté dében 12 órákor, végé félőkor. Bejépti díj férfiaknak 50 cent, nőknek 25 cent. Hűsítő italokról és italok ételekről a Rendőrség gondoskodik. — A zenét helyes vonós zenekar szolgáltatja. Lesz ott bivaly-sütés és kenyérszelet, sőt bemutatják a warreni kormányzóhoz léghajó felállítását is. Ne mulassza el semki ezt a ritka látványosságot megnézésiért. Tisztelettel: a Rendőrség.

MAGYAROK FIGYELMÉBE!

Bornak való Mazaola szállás-játékos áron kapható. Call Telephone, Automatic: 75074.

Albert Street GROCERY

757 Albert Street, Youngstown, O.

A ki költözködik s a kinek texti kell,

az forduljon hozzám, mert én a legolcsóbban állok minden időben a házasság rendelkezésére. Hívja fel telefonon: MIGLEČ MIHÁLY

874 Rose Street, Youngstown, Ohio

A PÉNZNEK A BANKBAN VAN A HELYE.

Aki azt akarja, hogy a pénzét elrabolják, vagy a lakásában támadt hírtelen tűz következtében a pénze elcig, az csak tartson otthon a pénzt.

A mi bankunk szilárd és biztos.

Hozzák a pénzüket a mi bankunkba és mi igen jó kamattal fizetünk. Állami ellenőrzés alatt állunk és így mindenki nyugodt lehet a pénze felől.

THE COMMERCIAL NATIONAL BANK

17 West Federal Street, Youngstown, O.

NEM SOKÁRA MEGINDUL A LEVELEZÉS.

Okosan teszi, ha már most megcsináltatja a fényképet, hogy időben elküldhesse az ó-hazába szerető hozzátartozóinak.

S. ENGEL

ohazai fényképező 202 West Federal Street, Youngstown, Ohio.

A YOUNGSTOWNI MAGYAR PATIKA

CIME: 15 SPRING COMMON.

Hazai különlegességek és pipere cikkek, sóborsos, gyomorregulátor foráktára. Sérültök, háskötők és mindenemű betegpótlási cikkek.

FILSINGER AURÉL

okleveles magyar gyógyszerész-tulajdonos szak- szerű vezetése alatt minden időben rendelkezésre áll a tisztelt közönségnek.

Megváltó Patika

15 SPRING COMMON YOUNGSTOWN, OHIO.

A régi Pennsylvania állomásnál. ÜGYELJEN A CIMRE!

Angol Nyelvemester

"Szabadság"-nál \$1.00

As ipari üzemek egy r as utolsó hat hónap alatt. ténk és a békéhez való KEDETT.

Es az igen-igen erősen nagyon súlyos terheket ro anyagok, nevezetesen papi postai és a vasúti szállító folyó évben is tetemesen.

Mi ennek dacára nem s SZABADSÁG a mosta köppen azon van, hogy u helyő tartalomban állandó Szabadság elkövet minden get, sem fardásdot nem k.

Ezzel szemben azomb előfizetői támogatására. A ményt, sem ajándékokt. SIKET PONTOSAN BEN

Ha megmondnánk az az u. H. HATRÁLEKOSOK tulajdonképpen ingyen a BIZONYTARA EGY PILL AZONNAL BEKÜLDENÉ

Bizunk abban, s magasabb postai és vas emelések viseléséhez sznik TELT ELOFIZETŐINK P dig oly módon, hogy EL TOSAN MEGUJITJÁK. ALTAL, HOGY E SOR NÉLKÖL RENDEZNI FO

UGY ELOFIZETŐI MOGATASÁBT MAR E MERESÉT FEJEZI KI A

AZ AMERIKAI MAGYAR VEZETŐSE

Bridgeport, Co 1919 jul

Tisztelt tagtársak!

Alulírottak, mint az kai Magyar Segélyző ség tisztviselői, 1919 jun áni gyűlésre jöttünk a testület központi irodá azon célból, hogy megbes a saját egyéni álláspón a tagságnak a tisztviselő tésékre vonatkozó szán lán megnyilvánult bizat sága után.

Arra a meggyőződésre tünk, hogy a tagság nem tetik irántunk, az általi választott és a testület és erkölcsi javaiért, úgy vény, mint a nyilvánosság egyformán felelős tiszt iránt bízalommal, ezzel ben azoknak hisz, azoiki tanácsára hallgat és ut szerint cselekszik, akik s kölesileg, sem anyagilag miert sem felelősek, tén sükben nem a köz, hanem magánérdekeket akarja vényre juttatni, s tet kérdőre nem vonhatók.

Ennek megállapítása nem volt számunkra más tisztségünkre a tagság kezésére bocsátani, hogy ra ruházassa át, akikbe és akik azután felelősök dőre vonatkozó is lesznek kért, a testület jövőjéért gi javaiért, az övezgyek vák boldogságáért.

Tisztségünket 1919 au 31-én hagyjuk el. Ez állf időt adunk a társaságnak annak rendje és módja és az alapszabályok érte ú és felelős tisztviselői laszthasson.

A tisztségrekkel való, azonnali, de legkésőbb 29-ikéig be kell küldeni kári hivatalba. Julius vagy augusztus első n össze hívjuk a Vezető Felügyelő Bizottsági gyűlést, mely a jelölés vizsgálja és kiküldi lesz. ra. A lezavazásnak au hónapban meg kell t hogy az új tisztviselők guasztus 31-én átadásu tület vezetését.

Tisztelt tagtársak! Testületünknek ism vátágon kell átadni, mi felelőség nélküli egyéne tek elő. A testület jú érdekeben tesszük, hogy őzünk szóban megism a tagságot a helyzettel. A Szövetség utolsó évében teljesen újjá. Olyan jó és biztos t lett, hogy a tagság min vátelést teljesen biztos a tagság teljesen meg k elcigedve, s mi tisztvá g — szeretésen kimo

Tisztelt tagtársak! ism vátágon kell átadni, mi felelőség nélküli egyéne tek elő. A testület jú érdekeben tesszük, hogy őzünk szóban megism a tagságot a helyzettel. A Szövetség utolsó évében teljesen újjá. Olyan jó és biztos t lett, hogy a tagság min vátelést teljesen biztos a tagság teljesen meg k elcigedve, s mi tisztvá g — szeretésen kimo

Tisztelt tagtársak! ism vátágon kell átadni, mi felelőség nélküli egyéne tek elő. A testület jú érdekeben tesszük, hogy őzünk szóban megism a tagságot a helyzettel. A Szövetség utolsó évében teljesen újjá. Olyan jó és biztos t lett, hogy a tagság min vátelést teljesen biztos a tagság teljesen meg k elcigedve, s mi tisztvá g — szeretésen kimo

Tisztelt tagtársak! ism vátágon kell átadni, mi felelőség nélküli egyéne tek elő. A testület jú érdekeben tesszük, hogy őzünk szóban megism a tagságot a helyzettel. A Szövetség utolsó évében teljesen újjá. Olyan jó és biztos t lett, hogy a tagság min vátelést teljesen biztos a tagság teljesen meg k elcigedve, s mi tisztvá g — szeretésen kimo

Tisztelt tagtársak! ism vátágon kell átadni, mi felelőség nélküli egyéne tek elő. A testület jú érdekeben tesszük, hogy őzünk szóban megism a tagságot a helyzettel. A Szövetség utolsó évében teljesen újjá. Olyan jó és biztos t lett, hogy a tagság min vátelést teljesen biztos a tags

A kis lányom lopott

A kis lányom nem egészen hét éves. Két hónapi közelségben van születésnapjához. És máris lopott. Engem lopott meg, a szerető, édes apját. Hogy őszinte legyek: nem is először. Nem tartottam számon az összes lopásait, gyerek-csinynék vettem. Pennyket lopott, egy-egy almát, egy-egy kocka cukrot. Ez mind megjárja. De most már egy niklit lopott. Ez komoly lopás. Annyira komoly, hogy tennem kell valamit e hajlamának az ellensúlyozására. De mit?

A feleségemnek meg sem mondom, mert egész biztosan az erős megfenyítés mellett foglal állást elveinek megfelelőleg. Nem vagyunk egy elven. A feleségem a szigor és a testi fenyték hive. Én nem. A racionális nevelési elvet vallom. Vagyis észszerű rábeszéléssel hajlítom gyermekemet.

Igen ám, de ez alkalommal nem annyira a rábeszélést kell alkalmaznom, mint lebeszélést. A rábeszélés terén olyan sikereim vannak, hogy még a feleségem is, aki nem hisz nevelési rendszerem elvében, meghajol gyakorlati eredményeim előtt. A rábeszélés nekem semmi. Nagy gyakorlatom van. Da a lebeszélés? Ebben a tekintetben még kezdő vagyok. Inkább megtanulom, semhogyan eltérjek nevelési elvemtől.

Bosszant az eset, nem vártam volna a kis lányomtól, hogy ilyen komolyan lopjon. Egy egész niklit egyszerre. Ez igazán sok. Nem éppen az összeg, hanem a gyerek vakmerősége. Tudhatta, hogy rájövök.

Mégis?! Ugyan mit is gondolhatott a kis lányom, talán, hogy mindent elnézek azért, mert elvi ellensége vagyok a verésnek? A gyerek kezd elbizakodni, kezd visszaélni türelmemmel.

Igazán odáig jutottam, hogy hajszálon mulott csak, hogy elveim fenntartása mellett nem alkalmastam feleségem nevelési módszerét. Néhányszor átgondoltam az esetet és most már mégis örülök, hogy elveimet nem sértettem meg kis lányom megpacskolásával.

Majdnem ott voltam, hogy megcsapkodom, de mint a mentő angyal hirtelen előtört a tudatalatti képzeimből a figyelmeztetés, mint a mozgószínház vásznán a közbevetített emléke

zés: Hisz te is loptál. Egyszerre csak láttam magamat mászni a kerítésen keresztül, leugrani a gyümölcsös kertbe, felmászni az alma és körtefákra és jól megrakott zsebekkel visszamekenni az iskola udvarba, ahol nagy-lelkűen megkínáltam a zsákmányra várakozó pajtásaimat. De ez nem is minden. Még az is eszembe jutott, hogy a görögdinnye beszerzésére egész kis rabló társaságot szerveztünk, amely fényes eredménnyel működött. Legalább hárman kellettünk hozzá. Az egyik, aki a köcsira áll és alkuszik, a másik, aki elemeli a dinnyét és a harmadik, aki a megállapított helyre elfut vele. Hányszor történt meg, hogy dinnyefutár minőségben egymást loptuk meg s a zsákmányt nem a kijelölt helyre szállítottuk.

Ezek után nem büntethetem meg a kis lányom, annál inkább nem, mert emlékezés alapján magamat is beleszámítva a gyerekek közé, a csolnakázás költségeinek fedezésére több ízben becsapott rethorikai könyvem tantételeire hivatkozva megállapíthatom a következtetést: a gyerek lop.

Ez rendben van és ebbe a tételbe, a melyet magamon és a könyvből sütöttem ki, belenyugszom. Ez ellen a tétel ellen még a verés sem használ.

A kis lányomat nem verem meg. Mi tagadás benne, nincs erkölcsi alapja a büntetésnek: a gyerek lop. De azért nem veszem könnyelműen az esetet. Nem lehet tudni, hátha a kis lányom nem ismételt-e meg annyira, hogy aztán nehéz lesz leszoktatni. Nem hitegetem magam, hogy éppen úgy abbahagyja a lopást, mint ahogy gyerekkorom végén magam tettem. Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem. A rosszabbik esetet veszem. Éppen ezért állapítottam meg magamban, hogy előveszem a gyereket és lebeszélem. Megmondom neki: kis lányom, ne lopj, hisz mindent adok, csak kérj. Bizonyosággal adok is neki egy niklit, hogy vegyen érte csokoládét. Bebizonyítom neki, hogy nem sajnálom tőle a niklit.

A kis lányom így meggyőződik arról, hogy csak kérnie kell és nincs szüksége a lopásra. Minek is lopjon, a mikor mindent megkap?

Igen, ezt fogom csinálni.

**LELKI-
ISMERET**

VASÁRNAPI LEGENDÁK

Irja: MÁRK M. BÉLA

— Kázmér!
— Tóbi!

Csak a körülöt-
tük nyugodt nép-
áradat bémészodá-
sától és gunyjától
való félelem akadá-
lyozta meg a két
jóbarátot, hogy egy-

más nyakába ne boruljanak a össze ne csokolóz-
zanak. Tízévtől éve nem láta egymást a két ember,
ahik valaha barátok, ifjúkori pajtások valá-
nak. A szor még az óházában szótzakhította őket,
az egyik a szőlővel együtt átköltözött más városba,
és azóta sly halottak egymásról valamit. Az első két
évben hála-horba még leveleztek, de halcsinösen
belesuntak a levelezésbe, s megfellehettek egymás-
ról. Utóljára a hájuk fővárosában hozta össze
őket a véletlen, amikor már meglott ember volt
mindkettő. Nagyon örültek egymásnak; a találko-
zás öröme nagy mulatságot csaptak volt, aztán
megint szótzáltak, hogy soha többé ne halljanak
egymásról.

— És most a véletlen ismét összehozza őket egy
más világban, New York emberrengetegének
legnagyobb sűrűségében, a Broadway forgatagában.
Milyen csodálatosak a véletlen, vagy a végzet utai.

A két jóbarát belépett a legközelebbi szalonba,
ahol egy fülkés helyet foglalva megfigyelték el
egymásnak halcsinösen az életük viszontagságait,
hogy miért jöttek ki, milyen küzdelmekben mentek
kiszorultul, mik a reményeik, mik a terveik.

A történetük nem sokkal halcsinösen az átlá-
gos emberektől. Az egyiknek kedvezett a szerenc-
se, a másikat üldözte. Kázmér megszede magát,
Tóbiás ma is csak tengődik. Kázmér megnövekedt,
boldog család életét él Chicagóban, Tóbi nem mert
a családalapításra gondolni, amíg szilárd megélheté-
si alapja sincsen, soha már erősen túljár a hegy-
venen.

Kázmér a viszontlátás feletti öröme, a kellemes
gyermekkor emlékek felújítása, a jövő reményei-
nek, a múlt sáborainak elcsorolása, meg az elfogyasz-
tott ital abba a boldog hangulatba ringatták, ami-
kor az ember halcsinösen tudja szeretni az ember-
társait, s az legét is oda tudná adni, hogy boldog-
nak lássa azokat, akiket kedvel.

— Szegény Tóbi pajtás, mennyire sajnálom,
hogy nem találkoztunk előbb, mondotta benező-
gösen. A te tohétégednek és segítségnek nagy
hasznát vehettem volna. Talán ma mindaholton dug-
gombok lennének... De nézd kérlek, talán még
ma sem késő. És, bocsás meg, nem akarok meg-
szegényíteni az ajánlatommal, de igazán boldoggá
tennék ha néhány száz dollárt elfogadnál, hogy a
pompás terjed hivatalát megkönyvitsem...

S már vette is elő a bővér tárcáját.
Tóbiás elcsodáltó kémszordulatot tett. "Ugyan,
Kázmér, mit gondolsz?" szabdosott, de azért csak
eltűnt, hogy Kázmér a mellényzsebébe gyömészöl-
jön egy pár nehéz bankót. És színelte zavarral,
hogy a titkos kassza örömet leplezse, mondani pró-
bált valamit:

Ej, ej, Kázmér, te minden szerencséd dacára
egyáltalán ma is csak olyan könnyelmű vagy...
Már nem ismerkedő könnyelműség kell hozzá, hogy
valaki annyi kasszát hordjon magával, pláne ob-
ban a bünső nagyvárosban, ahol annyi minden tör-
ténik...

Kázmér mosolyogva megvárta meg neki,
miért van ezéde ennyi kasszánra. Nagy elszor-
árvorosan vesz részt, ahol nem fizethet csokkol. Kü-
lönben is, soha elég jó neve van már az ékszer-
üzelvilygében, nem akarja, hogy a csokkijere gyu-
nos szomszéd nézzenek. A pénz parancs nem mind az
éve, mert halcsinösen annak nagy része. Pénzre
halott tényle mindent, hogy a pompás "csenget"
színel jobban kasszákassza.

Tóbiás azonban igen szorakozottan hallgatta,
mert mélyen elgondolkozott. Csakugyan, gondolta
magában, milyen bünső könnyelműség ennyi pénz-
zel itt járni egy ismeretlen embernek. Hátha valami
haja történelk, hátha szorakozik az utcán! Bizonyára
hifocsinának, sőt talán meg is ölnék... "Mert mi
minden nem történelk ebben a nagyvárosban (foly-
ton az a gondolat kántotta). Tegyük fel, hogy rá-
járnék és elcsinálk a láb alól... Ki tudna a bünsők
nyomára jutni? A hullája behorúna a totemcsübe,
s a családja tén soha sem tudná meg, mi történt
tele. Mert amikor Chicagóban a családja és barátai
feladják a reményt, hogy visszatér, már a Potter-
fieldben jelölten hant alatt porlad az ismeretlen
halott..."

— És gondolat egy kicsit megrémítette; mert sze-
rette a barátját. De nem akarta a boldogságát ily
kétségekkel zavarni. A gondolat azonban nem
hagyta lóháts: "Mi minden történhetik ebben a bü-
nső nagyvárosban... Mennyi bün, amire soha, soha
nem jönnék rá... És egyre szorakozottabban hallgat-
ta a barátja ömlőgéseit. A barátja veszedelmes
helyzete oly tisztának tohettét cölte, hogy szinte

bizonyára vette, hogy szerencsétlenül fog járni.
Mert lehetetlen, hogy előbb-utóbb össze ne vegye
valami gonosz halcsin ember, mennyi pénz van ná-
la. "Ilyen gonosz halcsin ember pedig sok van, tén-
nődt. Bizony nagyon sok. Minden emberben van
elég gonoszság, amelyet a kisértő alkalom hoz föl-
színre. És van-e kisértőbb alkalom, mint az, ahol a

A föl-földobott kö

Föl-földobott kö, földedre hullva,
Kicsi országom, újra meg újra
Hazajón a fiad.

Messze tornyokat látogat sorba,
Szédül, elbusong s lehull a porba,
Amelyből vétetett.

Mindig elvágynak s nem menekültek,
Magyar vágyakkal, melyek elülnek
S jöhhorgadnak megint.

Tied vagyok én nagy haragomban,
Nagy hiütlenségben, szerelmes gondban
Szomorúan magyar

Föl-fökhajott kö, bus akaratlan,
Kicsi országom, példás alakban
Te orádra ütök.

És, jaj, hiába mindenha szándék,
Százszor földobnál, én visszaszállnék
Százszor is, végül is.

Ady Endre.

rajtakapás, a bün felfedezésének veszedelme nem
fenyeget. Még a jobb fajta emberek is, akik soha
igazi büntényt el nem követtek, könnyen megboto-
latnak, ha az alkalom (a felfedetés veszedelmé-
nek teljes hiánya) tulcsábító. Mit, jobbfajta em-
berek! Kik azok? Minden ember egyforma. Tán
én is tudnék gyilkos lenni, ha az alkalom rácsá-
bitana — pedig hát én csak nem vagyok rossz
ember... Ej, mi jut eszedbe, — fedte meg öma-
gát, — te, mint gyilkos! Te, aki annyira iszonyo-
dol a vértől, még a hullától is. És te, aki tele vagy
szívósággal, te lennél képes adott helyzetben még
a legjobb barátodat, a jötevődöt is lemészárolni?!
Faj, mily utálatos önrágalom!"

Kázmér koccintott:
— Nos, üritük ki a poharat és gyerünk vala-
hová. Mára vége van a businessnek. Ma megünne-
peljük a viszontlátás napját. Reggelig el nem vá-
lunk.

Amikor finetóre került a dolog, s Kázmér uj-
ra elővette tömött tárcáját, Tóbiás tovább szötte
gondolatait:

"Lám, mint kacérkodik a balorszáll! Ni, mek-
korára dagadnak a piszár szemei is. Ki látott ilyen
ökröt, ekkora szorakozással a szobában járhalni New
Yorkban. Semmi kétség, hogy ki fogják rabolni...
talán el is tozik láb alól. Nem is tanácsos vele
maradnom, mert még rám ragad a gyanus, hogy én
fosztottam ki, sőt tán, hogy én emésztettem el...
No még csak az kellene! — Viszont, így meg csak
nem hagyhatom itt a szerencsétlen fiút. Meg kell
oltalmaznom. Ez elvégre baráti kötelességem...
Mi lenne az övegyével és árvaival — annyi adós-
sággal a nyakukon? — De mi közsöm ahhoz éne-
kem? Hisz azok teljesen ismeretlen emberek előt-
tem. Aztán elvégre is, Amerikában egy család sem
pusztulhat éhen. Amellett alkalmasint kapnak bi-
tosítási öszveget is, amivel kezdeknek valamit".

— Te Kázmér, fordult hirtelen a barátjához,
be vagy te biztosítva.

Kázmér egy pillanatra megdöbben, aztán el-
nevette magát.

— Mi az, hát te biztosítással is foglalkozol.
Elkéstél babám. Hát hogyné lennekb biztosítva!
— No de sohaj, pajtás, pár ezer dollárral több so-
sem irt...

Tóbiás nem akarta elérteni a célját. Valamit
molyogott, miközben villámsabban működő agyá-
ban ezek a gondolatok fordultak meg:

"És mindenesetre meggyújtató... Nem vennék
a lelkekre, ha... Ej, mit nem vennék a lelkekre?
Az ember mindent a lelkeire vehet. Minden ember
lelketlen, alkalomadtán... Az ember lelke csak egy
terhet nem viselhet el, az örökös gondot. Az én lel-
kem az alatt a szörnyű teher alatt fog előbb-utóbb
összeroppanni. A gonddal, a nyomorúsággal nehéz
neghüszdni, nem a lelkiismerettel. A lelkiismerettel
ezerszerre könnyebb megalkudni, mint a nincstelen-
séggel és családóssokkal. Mi az a lelkiismeret tulaj-

donképén? Bezz gyermekek és korlátolt emberek
megfellemlítésére szolgáló mumus. Felcsöves, osto-
ba nyög, a gondolatok lényekégre hitalt kaló vend-
ér, a szegény ördögök féltartására. Pedig hát
minden rendőy hűsött és a legkönyvebben megves-
tegethető. A kislékek ellensége; erős lelkek legjobb
barátja, a csokkedetek legügyesebb próbátóra...
Nem a rossz tettökért büntet meg bününket mar-
dosó bánattal, hanem a rosszul végzett csokkedet-
tekkért. Az ostobaságaink korholója, nem pedig a
bünceinknek... Mert igazi bün csak egy van: a
kudarcs."

Hirtelen feleszmélt komor tépőlétecsüvel. Ká-
zmér a vállára csapott:

— Neked ugylátok már is megártott az ital,
kiáltott nevetve. Ébredj öreg, nebiük ki hall mu-
latsunk magunkat ma, hazai módra, azt a kutyá-
fáját. Gyerünk.

Gyerünk, mondotta Tóbiás tompán.

II.

— Asszonyom — szölt Tóbiás egy bánattól és
gondtól meggyötört testü és lelkü, korán meg-
özült asszonykához. — Én Kopp Tóbiás vagyok,
az ö férjének gyermekkori barátja. Csak az új-
ságból, amelyben az ön férjének titokatos eltűné-
séről olvastam, értesültem, hogy önk itt laknak.
Sejnos, és nemrég azt sem tudtam, hogy Kázmér
barátom Amerikában van, s akkor kell arról érte-
sülnöm, amikor talán már minden késő... De re-
ménylen, hogy nem. Azért jöttem asszonyom,
hogy addig is fölajánljam önknek a segítség-
met, ha talán szükségük lenne rá...

A szegény asszony nem tudott az elfogódott-
ságtól szóhoz jutni. Némán intett vendégének,
hogy foglaljon helyet, s jó időbe korútt, amíg
annyira össze tudta szedni magát, hogy el tudta
mondani a férje titokatos eltűnésének körülmé-
nyeit.

— Nem áltatom többé magamat his remények-
kel... Imár két hónapja, hogy semmi hír róla.
Tudom, hogy rablógyilkosság áldozata lett sze-
gény... Ó istenem, hogy övtam, hogy figyelme-
sítettem. Kinevetett. Nem hallgaltam rá. Miért is
engedtem egyedül New Yorkba, ahol a bünső
nagyvárosba... Vannak, akik azmi rágalmaszák
meg szegény férjem emlékeit, hogy csokkijere,
tolvajnak mondják... Én tudom, s eholcsinösen az
elő istenre, hogy ez nem igaz... Bár inkább az
lenne... Még ha lett volna is szive hozzá, hogy
itt hagyjon bününket a legnagyobb nyomorban
és kétségbeesésben. És meg tudná neki locsáta-
ni. De őt erre nem vitte volna rá a lelke... Én
ismertem az ő tisztá, nemes lelkét. Meglátk, el-
tették láb alól az én drága emberemet, az én kis
árvám apját.

Tóbiást meglepte és megbototta a kis asszony
viselkedése. El volt késülve arra, hogy drámai je-
lenetet lát, s előre edzette homá a lelkét. Ó re-
ményt akart táplálni az asszonyban, s a hitét meg-
rendíteni. A váratlan helyzet kissé zavarta lesta.
Öszintén sajnálta az asszonyt, mert hiszen alapjá-
ban vére nem volt rossz ember. De most nagyon
ostolennak találta a reménykeltőre irányuló ki-
sérleteket.

Szemmelátható öszintén és nagylelkü hűsöléd-
sének természetos eredménye volt, hogy a boldog-
talan asszony bizalmát nyomban bizonyta. Kázmér
övegye részletesen elbeszélte az ora elstuzásának
körülményeit. Tóbiás figyelmesen hallgatta, míg
az asszony elbeszélésében odáig nem ért, hogy a
férje a rábeszélésnek engedve, mint rejtetve el a
mellénye bőlcsébe az életük legdrágább köveit,
hogy szükség esetén azokat is pénzre tehesse...
Remek kövek voltak; legalább hétézer annyi ér-
tek, mint a kasszán...

E pillanattól kezdve Tóbiás nem hallott, nem
értett semmit.

Maga sem tudta, mint bucsuzott el az asszony-
tól, s miket mondott neki. Képszelésben folyton
csak az elcsört drágaköveket látta.

"Mily ügyetlen vagyok. Mily gondosan, mennyi
körültekintéssel és higgadsággal tüntettem el a
hullát, s arra nem vettem magamnak időt, hogy át-
kutassam aruhait is. Pedig mily könnyű lett volna
a rejtett holmit megérezni. Tehét végeredményben
rossz, ügyetlen munkát végeztem. Ily föléletesség
mellett bünjelet is hagyhattam hátra".

Utálta magát.

Azon éjszaka álmatlanul forgolódott ágyában.
Súlyos lelki-furdalásokat érzett. Annyi kíncset a
föld alá temetni — cél nélkül. Mit csináljon? Ki-
menjen és ássa fel az omladozó hullát? Nem az ő
idegeinek való munka. És amellett rajtakaphatja
valaki. Ki tudja, nem gyanakszik már így is rá vo-
lái? Hátha utána loznek. Viszont a drágaköveket
nem hagyhatja a föld alatt. Ez bün lenne. Erre
nem viheli rá a lelkiismerete.

(Folytatás a 14. oldalon.)

am

A régi m...
folyó me...
tartják...
uralkod...
nem en...
egy meg...
Ricé él...
teszi ki...

KI H...
ság...
mesé...
Ped...
ban, az Am...
ez a esodál...
hetne azt...
ni, vagy a...
Asszony it...
fő- és alhi...
sok is mind...
mintha a f...
ézt az orsz...
nának az a...
hanem azé...
nem, akarj...
tik-e öket...
lük: nem le...
az, hogy f...
szágra ne...
csak az esz...
rozott szak...
nibusban. E...
ilyenkor a...
dik maguk...
től. Azután...
férfi ebben...

logiai szere...
szerepkör...
el vele a...
Az a fé...
táridón ful...
lül tartózk...
magát, me...
van egy...
ma is pon...
ez a törvé...
férfinek a...
hjtáridón...
országból.

A nők a...
desen meg...
az apjuk...
ható, ez a...
lit a göré...
Amazon o...
szágbán is...
volt a lak...
esztendő...
szakán tu...
az ország...
gök azt...
szágról, h...
tasak a f...
mesterség...
modern...
kal is: A...
rint ezek...
sak és a...
gyon fél...

Látogatás az amazonok országában

A régi misztikus kor újra feléled. — Az Amazon folyó mellett élő amazonok országa. — Asszonyok tartják birtokukban ezt a csodálatos országot, az uralkodó asszony, a hivatalnok asszony. — Férfit nem engednek maguk közé, csak az esztendő egy meghatározott idejében. — A dúsgazdag Mrs. Rice elmegy az asszonyországba, ezer veszélynek teszi ki magát, hogy az asszonyország titkait napfényre hozza.

KI HINNÉ, hogy még manapság is van ország, amely a mesék országával határos. Pedig van. Dél-Amerikában, az Amazon folyó mentén van ez a csodálatos ország. Bátran lehetne azt asszonyországnak nevezni, vagy az amazonok hazájának. Asszony itt a király, asszonyok a fő- és alhivatalnokok, sőt a lakosok is mind asszonyok. Nem azért, mintha a férfiak elhagyták volna ezt az országot, mintha nem akarnának az asszonyokkal érintkezni, hanem azért, mert az asszonyok nem akarják a férfiakat. Megvetik őket, vagy undorodnak-e tőlük: nem lehet tudni. Csak a tény az, hogy férfiember ebben az országban nem teheti be a lábát, csak az esztendőnek egy meghatározott szakában: májusban és júniusban. Ez a szerelem-időszaka. Ilyenkor az amazonok megengedik magukat csókolni a férfiaktól. Azután pusztulniok kell. A férfi ebben az országban csak bio-

kezelik az ijjat és a nyilat. Sőt van egy fegyverük, egy vékony cső, amelyből mérgezett tüskét lönek ki, amely még a nyilat is felülmulja.

Sok felfedező próbálkozott már azzal, hogy ennek a csodálatos országnak a titkait napfényre hozza, de eddig még egynek sem sikerült. Edward Rice nevű amerikai felfedező, aki különben bostoni lakos, volt az első, aki közelebbi adatokat tudott róluk szerezni. De teljesen ő sem tudott a titkok nyomára jutni. Nagy kísérettel érkezett az amazonok országának határára. Ez 1914 elején volt. A szolgálai és teherhordói azonban nagyon féltek a tovább haladástól, mert sokat hallottak az asszony hadsereg haredztségéről regélni. Rice kényszerítve volt tehát arra, hogy visszaforduljon.

Két hónappal később újra kísérletet tett. Ezúttal a

Ugy külsőleg, mint lelkileg. — Tisztában van vele, hogy az őserdőkön kell keresztül vergődnie, tisztában van azzal, hogy apró eszlonakon kell megközelítenie az asszonyok birodalmát és eközben az alligátorok és esörgők harapásainak teszik ki magukat. Azonban ő nem retten vis-

zítvél küzdötték. Herodotos Starbo és Thukidides beszélnek a görög történetírók közül az amazonokról, a költők közül pedig Homeros. Érdekes, hogy mindenütt mint a vitézség mintaképei vannak említve.

logiai szerepet tölt be és ennek a szerepkörnek megfelelőleg járnak el vele a nők.

Az a férfi, aki a kitűzött határidőn túl az ország határain belül tartózkodik, halálra teszi ki magát, mert ennek az országnak van egy ősi törvénye, amelyhez ma is pontosan ragaszkodnak. És ez a törvény halált szab annak a férfinak a fejére, aki a kitűzött hajtáridőn túl el nem takarodik az országból.

A nők a férfigyermekeiket rendszeren megölik, kivéve, ha azokért az apjuk jelentkezik. Amint látható, ez az ország nagyon hasonlít a görög mondakorból ismert Amazon országhoz. E mesés országban is nő volt a királyné, nő volt a lakosok mindegyike és az esztendő egy meghatározott időszakán túl férfi nem léphette át az ország határát. A régi görögök azt tartották arról az országról, hogy a lakosai nagyon jártasak a földművelésben és a hadi mesterségben. Epen így van ez a modern — fekete — amazonokkal is. A felfedezők tanulsága szerint ezek a nők nagyon harciasak és a szomszédos törzsek nagyon félnék tőlük, mert kitűnően

feleségével együtt ment el az álmországba.

A felesége özvegye volt egy angyon előkelő bostoni szép férfinak, a ki a Titanic-el elsüllyedt. Rice megszerette és feleségül vette. Hogy az asszony mennyire szerethette Ricet, azt semmi sem igazolja jobban, minthogy le tudott érte mondani minden megszokott kényelemről, a nyugodt és fényűzéssel berendezett palotájáról, a lovairól, a kutyáiról, a nyaralásáról és teleléséről, a színházakról, mindenről és képes volt az urát a vad rengetegbe követni. Rice azt hitte, hogy a felesége révén közelebb tud férközni az amazonokhoz. S lehet, hogy a számítása be is vált volna, ha közbe nem jön a háború. Ricének harci vágyai támadtak és hazajött és beállt katonának. Azóta visszajött Európából és most Bostonból annak a híre érkezik, hogy a házaspár ott fogja folytatni a nászutazást, a hol 1914-ben abbahagyta.

Mrs. Rice már fel is készült alaposan a nagy kirándulásra.

szá az uttól és a szenvedések-től. El van határozva arra, hogy a tudomány érdekében és az ura szerelméért megteszi ezt a kockázatos utazást.

Az amazon elnevezés, mint már említettük, a régi görögöktől ered. Hypolitenek hívták a királynéjukat és arról volt nevezetes, hogy öt férfi még nem csókolta meg, még abban az időben sem, amikor szabad volt nekik az országba jönniök. Az első férfi, aki az amazon királynét szerelemre tudta gyullasztani, Hercules volt. Ettől gyermeke is született. Későbbi korban, mikor már a történelem jegyezte fel az eseményeket. Nagy Sándornak viszonya volt a királynével, Thalestris nevezetűvel, ennek szintén gyermeke született a nagy hódítótól.

Pompeiból való feljegyzések szerint az amazonok Mitridatesnek, a perzsa királynak a hadseregében

A kocsi előállott!

Látogatás azokon a helyeken,
ahol még a Ford ismeretlen

A gyapot ipar és kereskedelem Bombay város boldogulásának titka. A városban mindenféle gyapotszövő gyár van. E helyekről a megmunkált anyagot ökrök fogatok szállítják.

Kínai kétkerekű személyszállító kocsi, amelynek jirinkisa a neve. A kocsi huzója szalmából készült köpönyeggel védekezik az eső ellen.

A kutyafogatot Alaskában mindjobban kiszorítja a motoros szánkó. Ilyen motoros szánkón szállítják itt ma már a postát is.

Láma, Dél-Amerikának teherhordó állata. Egy láma száz fontot képes elvinni a hátán. Ha még egy fonttal többet raknak rája, lefekszik és addig fel nem kel, míg az extra fontot le nem veszik róla.

Embert többnyire csak akkor szoktunk a vállunkra emelni, ha nagyon meg akarjuk tisztelni. A japánok ellenben pincsen szükségére arra, hogy kiváló tetteket csináljon abból a célból, hogy a vállukra emeljék. Megteszik azt vele a palankinosok szívesen.

Az egyiptomi lady kis házacskában utazik, amely házacská vizont egy teve hátán foglal helyet. Mi történik a ladyvel, ha a teve előrehajol?

A kínai még utazás közben is élvezi a porcs árnyékát. Nem csoda, hiszen a számmal huzott házat mindenüvé magával viszi!

A DEBRECENI CSORDÁS *Elbeszélés*

Jávor Miska csámposan baktatott a csordája után. Az állatok sorba kifordultak a kapukon s kinek milyen a természete, a szerintossított be a csordába. A mester-utcai tanítóké tehe ne nagyon vig volt, a mi nem tettett Mihálynak ilyen jókor reggel.

— Az ördög táncoltatott meg a gazdáddal együtt! — kiáltott utána hetykén és hosszú sórtá a nagy botot.

Nem volt ugyan semmi kár abból, hogy a Szóke sorra dörgölődik a többi

tehenek közt, a gazdájával meg éppen semmi baja nem volt Miskának, mert az öreg tanító mindig első volt a csordásbér fizetésekor, de a lány előtt akarta mutatni a Jávor fiu, hogy ki ő.

A lány ránevett a legényre s azt mondta:

— Majd megtáncoltatom én magát, csak a gazdámát piszkolja.

A csordáslegény ránézett s nem szólt. A lány vidáman sarkonfordult és beazlalt a kapujukon. Mikor azt

becapta maga után, Miska csordás előkapta a túlóktrombitáját s vigan belefujt:

— Tu-tuuu! Tu-tu-tuuu!

A hang igen szépen rikoltott, de az öreg tanító mégsem örült neki. Megfordult az ágyban odabent az ablakon belől s dohogva, álmosan szólt:

— Kaszának fel a nevednapján.

Nem is tudott többet elaludni, csak hallgatta ingerülten a távolodó túlkölet.

Miska egész délelőtt azon gondolkozott, hogy nem hiába nézte ő ki már régen ezt lyányt, de mégis nem utolsó szívű lyány: nem hagyta a gazdáját szidni. Az urát se hagyta!...

— Honnan is kerül maga Debrecenbe?

— Hogy tudja, hogy nem vagyok idevalósi?

— Szen van szemem. Ertek én a jószághoz.

— Majd értek én is a... Szabolcsmegyei jány vagyok én.

"Két egy hideg a lo A r elütö akik szügi nem a fe nyan gép eszle ugj aljbl

Az sok a De auto ugj ha a torj fele min pufe mell

csordás ve Tréfásu hagyta a Ex uta egyet per Jávor. visszatrom ép a tan gyetlenül táblákat. — Tu De ma öreg taní bujt ki re — Ho lelket. lakom ab

Vigyázz, ha jön a repülőgép!

A legközelebbi jövő közlekedési eszközeiről

A jövőben jó lesz, ha mindenki óvatosan a levegőbe tekint, mielőtt elindul sétálni. Egy repülőgép majd esetleg leüti az ember fejéről a kalapot!

"Két embert elütött egy aeroplán," jelenti hidegen és szárazvuan a londoni Telegraph. A repülőgép tényleg elütött két embert, akik kis kocsin az országuton haladtak és nem vettek tudomást a fejük felett alacsonyan repülő gépről. A gép azután egy táviróoszlopban megakadt és úgy járt, ahogy az alábbi képen látható.

Az automobil már sok örömet okozott a tulajdonosának. De a jövőben az automobilos majd úgy érzi jól magát, ha a repülőgép motorját hallja a feje felett berregni, mint mink, ha ő elrohog pufogva Fordunk mellett az országuton.

Repülőgép, amely "beleszaladt" egy mozdonyba. Ember életben, hála Istennek, nem esett kár, bár igaz, hogy a forgalom legalább egy félóra hosszat akadályozva volt.

Ami az automobilnak a jó ut, az a repülőgépnek a jó leszállóhely. Epen azért a legelők tulajdonosai jól tesszik, ha a jövőben vigyáznak a tehenekre, nehogy úgy járjanak mint a képen látható tehén, amely áldozatul esett egy repülőgépnek.

— De fel van. En meg debreceni csordás vagyok!

Tréfásan kacintott hozzá és ott hagyta a lányt.

Ez utána nézett egy kicsit, aztán egyet perdül s bezalad a kapun.

Jávor Miska kapta a tülkjét, s visszatrombitált neki. A tülkje szava ép a tanító ablakának vágott s kegyetlenül megreszkettette az üveg-táblákat.

— Tu-tuuu! Tu-tu-tuuu!

De már akkor nyílt az ablak s az öreg tanító rövidre nyírt kerek feje bujt ki rajta.

— Hogy az ördög tutuja meg a lelkedet, te cudar te! Elmenj az ablakom alól azzal az átkozott tülköddel,

mert darabontokkal vittelek be a város tömlőcébe.

Azzal már be is csapta az ablakot.

Jávor Miskának még a szava is elállt a méregtől. Hogy őt, a kiszolgált katonát s a debreceni csordást egy rongyos tanító, amilyen hatvan három van a nemzeti városban, így meri lerondítani!

— No megállj, rektor! Ha követés a tülköszaru, holnap elhosom a réztrombitát... Legalább az a lány is hadd tudja meg, ki vagyok Mert hát trombitás volt Jávor Miska a katonáknál, még lopott is magának egy trombitát.

Mindjárt el is szalajtotta étre a kis bojtárt s egész nap azt fényesítgette és gyakorolta mezón.

Másnap reggel gangosan lépkedett végig a Mester-utcán.

Mikor a tanító kapujához közeledett, a lány már kint állt a szép aszke tehénnel; ez bixtosan megint bika után bogárzik!

— Hát hogy vagyunk? — kérdezte Miska a lánytól.

— Lehetősen! — felelt ez rá másvidéki szóval.

— Hanem azért, hogy maga szabolemszegei jány, — mondta Jávor Miska, — én meg debreceni csordás vagyok! Igaz-e?

— Asszonyák.

— Nohát meg is mutatom, ha asszonyák.

Kacintott, nevetett s elővette a

felkötött szüre alól a réztrombitát, a melyik szebb volt mint az arany.

Azzal az ámuldozó lány szemeláttára a szájához illesztette s olyan riadó marnot fujt ki rajta, hogy majd megropedt a lány füle tőle.

De nyílt az ablak.

A tanító ur kinézett.

— Jéjjön csak barátom közelebb. Ezt már szeretem! A trombitát. Ez ige nekdedves hangszereim, különösen ilyen jókor reggel. Fogja, itt egy pohár szilvörüm érte.

Miska egy percig sem csodálkozott ezen. Elvette a poharat és lehajtott a finom szilvapálinkát.

— Hanem barátom, — szólt jámboran Boros bácsi a tanító, — innen

(Folytatás a 14. oldalon)

A MINAP, hogy régi följegyzéseim közt kutattam, megtaláltam köztük az első zsúróm történetét. Már csaknem megfeledkeztem róla, pedig annak idején milyen mély nyomot hagyott a lelkemben!

Tízennyolc éves voltam. Piros voltam. Szerettem az embereket. Nem ismertem még a szerelmet. És egy esőért meg tudtam volna halni, meg én!

Egy nagybátyám azt mondta nekem: — Zöld számár vagy. Többet kellene asszonytársaságban forognod. Olyan vagy, mint az új dió. Előbb le kellene hántani rólad a burkot, hogy élvezhetővé légy.

Néhány nap múlva meghívót kaptam a Kollárék zsúrára. Míg sem tudom, hogy a nagybátyámnak köszönhettem-e ezt a szerencsét. Csak azt tudom, hogy a király pécés levele sem kelthetett volna bennem nagyobb meglepetést és nagyobb örömet.

Kollárék nagyon gazdag, előkelő és független emberek voltak. Alaposan megválogatták, hogy kit hívjanak meg vendégül.

A meghívás pillanatától fogva peekesen lepكدtem, kiegyenesíttem a derekamat és egyáltalán igyekeztem úgy viselkedni, mint a regények hősei. Idősebb és jártasabb barátaimmal pedig órák hosszat magyaráztattam magamnak, hogyan öltözködjék, miképp viselkedik és mint hódít az ember a zsúron.

De mennél jobban közeledek a nagy nap, annál gyávább és ingadozóbb lettem. Ugy éreztem, hogy a medve nem lehet esetlenebb, mint én társaságban. Félttem, hogy az első lépésnél megbotlom és hanyatt fogok vágódni, mielőtt a háziasszonynak kezét csókolhatnék. — Semmi férfias, ruganyost nem találtam magamon. Elhatároztam tehát, hogy elsősorban szellemes leszek. Nem holmi kiesi-nyes külsőségekkel, hanem lelki szépséggel fogok tündökölni.

A nagy nap balul köszöntött rám. A cipész az utolsó pillanatban hozta a lakktopánomat, de olyan szűkre szabta, hogy képtelen voltam belebujni. Nem maradt más hátra, mint hogy a kényelmes, ócska cipőmet magam vontam be folyékony lakkal, a milyent a boltban árulnak.

Alighogy kitétem a lábam a kapun, csunya havas eső kerekedett és a világ kincséért nem tudtam kocsit kapni. Gyalog bandukoltam tehát és amint egy-egy utcai lámpás elé értem, láttam, hogy cipőmön a lakk egyre kevesebb, a sár pedig egyre több.

Már kedvem lett volna visszafordulni, de egy ismerősömmel találkoztam, aki fölkiáltott:

— Kollárékhoz megy? Boldog ember! Tudja, hogy ki lesz ott? A szép Bottlayné! El ne mulassa, hogy megismerkedjék vele! Voltak már emberek, akik éjjel-nappal egyfolytában utaztak, csak hogy lássák a szép Bottlayné!

Száz lépés választott már csak el a Kollárék házától. Ismerősöm elkísért a kapuig. Nem lehetett meghátrálnom. Vakmerően becsengtem. A kapus kissé gyanakvóan nézett rám, de lassan-lassan megszédítettem. Pár perc múlva már bent voltam a díszes társaságban.

Jól semmiesetre sem éreztem magam. Azt hittem, hogy mindenkinek a szeme az én cipőmr irányul. Ha nem lett volna rajta olyan vastag bőr, talán még az is pirult volna. Alig vártam, hogy leülhessek és a lábamat jó hátra, a szék alá rejthessem.

— Kissé elfogult! Kissé elfogult! — mondta egy császárszakállas öreg ur, akinek valószínűleg nagyon megtetszett a lehetetlen zavarom. — De hát én is ilyen voltam fiatal koromban, — tette hozzá jóakaróan.

— Mondja, olyan sár van odakint? — kérdezte tőlem egy asszony, akinek nem mertem a szeme közé nézni. Legjobb szerettem volna hirtelen a föld alá sülyedni.

— Nem tudtam kocsit találni, — mentegődtem, de szinte éreztem, hogy mindenki elmosolyodik ezen a kifogáson.

— És az asszony, akire még oldalvást sem mertem pillantani, váratlanul a nyekkendőm-léz nyúlt.

— Pélcresuszott a kravátlíja, — mondta

A zsebóra

Elbeszélés. — *Irtó: Szini Gyula.*

kedvesen, de én azt hittem, hogy csak kizozni akar és évődik velem.

— Óvás! — szólt egyszerre egy fiatal-ember.

— Miért óvás? — kérdezte az asszony.

— Én már három éve udvarlok a szép Bottlaynének és még egyszer sem igazította meg a nyekkendőmet.

Az asszony, akinek még nem láttam az arcát, a szép Bottlayné volt. Csak a kezét láttam, amellyel a nykravalómat helyreigazította, de nagy kinomban is észre vettem, hogy ennél szebb, formásabb és jobban ápolat kezét álmodni nem tudtam

volna eddig.

Csak lassankint mertem ráemelni a szememet. Meztelen karjáról, csupasz válláról gyáván sikkolt föl a tekintetem az arcára, a szemébe. És ahogy visszanézett rám, megértettem azt, ami regényekben olyan hihetetlennek tűnt föl előttem, hogy az ember egy pillanat alatt halálosan beleszerethet egy nőbe.

A szép asszony szeme különös mosollyal villogott rám és úgy éreztem, hogy örökre megbarátkoztam vele. A nagyanyámnak is épp ilyen szép, szelíd, kék szeme volt. És ezt nem is titkoltam el a társaság előtt.

Egyszerre óriási hahota támadt. Egy visító hangú fiatalember kárörömmel kiáltotta: — No hát ilyen bókot még nem kapott a szép Bottlayné!

Egy hölgy gunyosan kérdezte:

— Hány éves a nagymamája?

Bottlayné azonban a feleletlen elé vágott:

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

— Ennél szebb bókot nem mondhatott volna, — szólt hozzám, — mert meg vagyok győződve, hogy nagyon szereti a nagymamáját.

benne esuesosodott ki és magam sem tudom, hogy jutott eszembe. Egy pillanatig csönd támadt.

— Bravó, bravó! — kiáltották egyszerre az urak, néhányan még tapsoltak is. És hogy teljes legyen a diadalom, Bottlayné kivette az égőpiros rózsát a hajából és átadta nekem. Irigy, gyűlölködő pillantásokkal találkoztam mindenfelé, de annál édesebb volt a sikerem.

Kissé el is kábultam tőle. A nyelvemet megoldotta a győzelem mámorja és kipirulva beszéltem mély értelműen hangzó ostobaságokat, amelyek furesán hangzottak ott, ahol az emberek léhán és tréfásan társalogtak.

A szép Bottlayné büszkén nézett körül, mintha mondaná: "Lám, milyen pompás gavallérom akadt! Minden szava virág és hódolat."

De én éreztem, hogy irigyeim és ellenségeim vannak, akik igyekeznek aknárt rakni alám.

A mellényem zsebéből vékony kis ezüstláncon apró szerencsemalac lógott ki szintén ezüztől.

— Kitalálta ezt az amulettet? — kérdezte tőlem Bottlayné.

A visító hangú fiatal-ember sietett lecsapni a felelettel:

— A nagymamájától!

Az emberek mosolyogtak. Bottlayné ki akart segíteni a zavaromból:

— Nagyon kedves jószág, — szólt — mutassa csak.

Kénytelen voltam a zsebéből kivenni és átadni az órámmal együtt.

Ez az óra afféle egyszerű, becsületes, nyárspolgári zsebóra volt. Az ezüstje kissé megkopott, megfeketedett, de ez jól illett békés, potrohoz mivoltához. Még gyermekkoromban kaptam s azóta elváhatatlan társam lett. Valahányszor magam elé tettem, eszembe juttatta azokat a csöndes, munkás órákat, amiket az ember ott hon, egyedül tölt el, könyvek vagy ábrándozás közt. Kis szíve olyan halkán vert, mint egy jó testvéré, aki nem akar munkánkban zavarni.

Ragaszkodtam hozzá akkor is, amikor már semmi hasznát sem vehettem, mert elromlott. Hűséges vén szolgálk is megbolondulnak néha öreg korukra. Ennek az óráknak is az a bohó tulajdonsága támadt, hogy ha hozzáértek a rugójához, az egyetlen mutatója elkezdett sebesen forogni és zizegni, mint valami nagyon pici szélmalom.

— Megállt az órája, — szólt Bottlayné ártatlanul. — Huzza föl.

— Nem lehet, — szóltam el magam.

— Miért kérdezte a visító hangú fiatal-ember, akinek a nevet annyi idő múltán sem felejtettem el: Hindynek hívták.

— Furesa óra ez, — próbáltam tréfálkozni, — ha megnyomják a rugóját, elkezd örülni peregni.

— Mutassa csak, — szólt Hindy, elvette az órát, megbirizgálta a rugóját, mire a mutató vad forgásba kezdett. — Nagyszerű, nagyszerű! — ujjongott Hindy — és mikor áll ez el?

— Csak meg kell jól rázni, — feleltem. Az erős rázásra a mutató meg is állt.

— Óriási! — csodálkozott Hindy és megkérdezte tőlem: — Szabad?

A zseborámát átvitte a szomszéd társaságba, hol javában nevetgéltek. Hindy bemutatva az órát, hogy mit tud. Kézről-kézre vándorolt az igénytelen ócska zseborám és a mutatója, mintha csak esküdt ellenségem volna, egyre bolondabbul forgott.

— Nagyszerű, nagyszerű! — mondiák az emberek komolyan.

Hindy egyszerre csak ijedt arccal jött felém:

— Kérem, a mutató hirtelen megállt, —

(Folytatás a 14. oldalon)

A

A Z 1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2

AMERIKA TÖRTÉNETE

III. FEJEZET

AZ 1585-ik estendőben, az első expedíció visszaérkezése után Raleigh kolóniát küldött ki, hogy az Amerikában maradjon. Sir Richard Grenville, egy híres hajós vezette ezt a különítményt. De ő csakhamar visszatért Angliába és a kolónia vezetését Ralph Laner birták. Ralph Lane társaságában nem voltak nők. Roanoke Islandon telepedtek le ezek a kolonisták, amely sziget North Carolina partjainak közelében van. Innét számos felfedezést tettek a szárazföldön. A kolonisták sok időt töltöttek el azzal, hogy aranyat kutassanak. Valószínűleg azt is hitték, hogy azok a kagylók, amiket az indiánok viseltek, tulajdonképpen gyöngyházak. Ők is, mint a többiek, akik utánuk jöttek, azt hitték, hogy az amerikai szárazföld tulajdonképpen nagyon keany és rövid idő alatt keresztül tudnak venni rajta. Azt hitték, hogy kevés munkával és utazással átjuthatnak a Csendes óceánhoz és ezen az úton megközelíthetik Kínát és Kelet-Indiát. Az indiánok erre az időre már nagyon megunták a fehér embereket és mindenáron megakartak szabadulni tőlük. Azt mesélték Lanenak, hogy a Roanoke folyó egy sziklából ered, amely annyira közel van a tengerhez, hogy dagály idején az édesvíz a tenger sós vizéből látszik eredni és ennek következtében a folyó vize a forrás közelében sós ízű. A fehérek erre nekivágtak a forrást felfedezni. Mielőtt azonban elérhették volna azt, az élelmiszerkészletük kifogyott. De Lane bátor beszédet intézett embereihez és ezek elhatározták, hogy tovább haladnak. Mivel más ennivalójuk nem volt, megölték két kutyájukat és a húst vad növényekkel fűszerezték. Mikor ebből is kifogytak, elhatározták, hogy hazatérnek. Utközben egyáltalán nem volt mit enniük. Roanoke szigetére Lane és emberei épen idejében érkeztek meg, hogy az indiánokat megakadályozzák abban, hogy társaikat, akiket hátra hagytak, legyilkolják.

Erzsébet királyné.

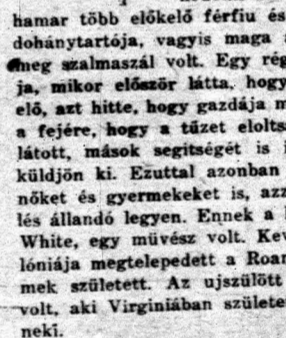
Sir Francis Drake a Nyugat indiai szigeteken tett látogatása után eljött, hogy megnéze a kolóniát. A kolonistákat ellátta élelmiszerekkel, mindennel, a mire szükségük volt, sőt még hajót is adott nekik. De, mielőtt Roanoken tartózkodott, vihar tört ki, amely a Lanenak ajándékozott hajót kisodorta a nyílt tengerre. Ez annyira elkeasította a kolonistákat, hogy valamennyien visszatértek Angliába.

Francis Drake.

Ralph Lane és társai voltak az elsők, akik dohányt szállítottak Angliába. A dohány élvezését az indiánoktól tanulták: hosszú száru pipából szívták a füstöt és azt, megforgat-

ván a szájukban, az orrukon eresztették ki. Raleigh volt az első Angliában, aki elkezdett hódolni az indián szokásnak és példáját csakhamar több előkelő férfi és nő követte. Az első angol pipa dohánytartója, vagyis maga a pipa, kagylóból készült, a szára meg szalmaszál volt. Egy régi adoma szerint Sir Raleigh szolgálja, mikor először látta, hogy a gazdája arról füst gomolyog elő, azt hitte, hogy gazdája meggyulladt és egy korsó sört öntött a fejére, hogy a tüzet eloltsa. Raleigh később újra munkához látott, mások segítségét is igénybe véve, hogy újabb kolóniát küldjön ki. Ezuttal azonban nemcsak férfiakat küldött ki, de nőket és gyermekeket is, azzal a céllal, hogy a település állandó legyen. Ennek a komániának a vezetője, John White, egy művész volt. Kevéssel azután, hogy White kolóniája megtelepedett a Roanoke szigeten, egy angol gyermek született. Az újszülött leány volt és mivel az első volt, aki Virginiában született, Virginia Dare nevet adták neki.

John White kapitány.

John White, a kolónia kormányzója, aki a kis Virginia Dare nagyapja volt, visszatért Angliába, hogy több szükségleti cikket szerezzen be. A visszautazásában azonban megakadályozta a spanyol háború hosszú ideig. Mikor visszatért, a kolóniát nem találta a helyén. Raleigh már annyi pénzt költött el telepítési célokra, hogy gondolni se lehetett arra, miszerint új kolóniát küldjön ki. Azt azonban megtette, hogy kétszer is küldött expedíciót az elveszett második kolónia felkutatására. Törekvését azonban mindkétszer balsiker fejezte be. Husz évvel azután, hogy John White elhagyta őket, egyesek szerint még heten közülök éltek North Carolina közelében, az indiánok között.

Raleigh második kolóniájának teljes eltűnése után hosszú ideig nem történt kísérlet arra, hogy újabb kolóniát alapítsanak. 1602-ben Bartholomew Gosnell kísérletet tett arra, hogy Cattyhunk szigeten kolóniát alapítson. Ha a kísérlet sikerült volna, New Englandot meg lehetett volna alapítani. De azok az emberek, akiknek a telepeseknek kellett volna lenni, visszatértek hazájukba szál a hajóval, amelylyel jöttek. 1603-ban Erzsébet királyné meghalt és unokája, VI. James, Skócia királya I. James név alatt Anglia trónjára került. 1606-ban, mielőtt Raleigh a londoni Towerben el volt zárva, több kereskedő és magános kísérletet tett arra, hogy új kolóniát küldjön Amerikában. Sokan azok közül, akik tagjai voltak Raleigh első kolóniájának, tagjai voltak ennek az új „Virginia Company”-nak.

1606 márciusában decemberben volt, hogy a kis társaság utrakelt. Abban az időben, természetesen, még nem voltak gőzhajók. A hajók, amelyeken mentek, kicsinyek voltak, kényelmetlenek és lassújárásúak. A kis társaságnak, amely első pionírja volt annak a hadseregnek, amely később az Egyesült Államokat megalapította, a legnagyobb hajóját „Susan Constant”-nak hívták. Ez a hajó száz tonnás volt.

Ilyen kis hajó ma nem is megy át az óceánon. De a „God-speed” nevű még a fele akkora se volt, a legkisebb pedig, amelynek neve „Discovery” volt, csak husz tonnás volt.

Tekintettel a viharra és a nagy ködre, e három hajó hat hétig kénytelen volt Anglia partjainak közelében cirkálni. Abban az időben az emberek féltek attól a gondolattól, hogy egyenesen keresztül vágjanak az Atlanti-óceánon. Először nyugatnak mentek, a Kanári szigetekre, és onnét a Nyugat indiai szigetekre és ezzel megkészezték a tulajdonképeni utat. Az új kolóniának körülbelül négy hónapja tellett, amíg Londonból eljutott Virginiába. A céljuk az volt, hogy Roanoke szigeten telepesek le, ahol Raleigh első két szerencsétlen kolóniája telepedett le, a vihar azonban behajította őket egy hatalmas folyóba, amelyet a telepesek a király tiszteletére elkereszteltek „James River”-nek. Az új telepesek megegyeztek abban, hogy az ég és föld összejárassza az utat, hogy emberek ezen a vidéken boldogan éljenek. Miután a folyót végig hajózták fel és le, megegyeztek egy helyben, ahol a települést megcsinálják és a helyet Jamestown-nak nevezték el. Olyan lassan dolgoztak azonban, hogy az élelmiszerkészletüknek csakhamar a végére jutottak és, még ha most hozzáláttak volna az ültetéshez, se tehették volna meg, mert szántóföldek számára nem tisztították meg a területet. Egy kis liszt, egy kis krumpli, amelyet a féregkiszűrték, volt az egész, amit egy ember egy napi táplálékul kaphatott. Ezenkívül a telepeseket az indiánok is támadták. Egy támadás alkalmával az indiánok tizenhét kolonistát és egy kis fiút megölték. Jamestown lakosain közül harmadik éjszaka került valakire a sor az örködes sorában. Az örnek a hideg, kemény földön kellett virrasztania, hogy hirt adjon az indiánokról. Az egyetlen ivóvíz a folyó vize volt, ami szinte ihatatlan volt. A vízben annyi bacillus volt, hogy kevés idő elteltével az emberek majdnem mind betegek lettek. Az egész társaságban nem volt épesten ember, aki képes lett volna az indiánok ellen felvenni a küzdelmet. Volt olyan éjszaka, hogy három-négyen meghaltak a telepesek közül és az élőknek arra se volt idejük, hogy a halottakat eltemessék. Körülbelül száz volt azoknak száma, akik partra léptek Jamestownban és pár hónap alatt a fele a népségnek kipusztult. A küzdelem nehéz napjában a telepesek rongyos sátrak alatt, vagy a földbe vájt lyukakban laktak. Mikor a betegség ideje elmúlt, azok, akik életben maradtak, jobb kunyhót építettek maguknak.

A virginiai társaság kereskedője.

A telepesek egyik legnevezetesebbike volt John Smith kapitány, régi szerencsevadász, aki szeretett kérkedve mesélni a kalandjairól. A kapitányt most sem hagyta pihenni kalandos természete. A legkisebb hajóval, a „Discovery”-vel, a James folyót fel és alá hajózta, egyre több és több földet fedezve fel, egyre több és több indián törzssel ismerkedve meg. Az indiánokkal, akiket megismert, cserekereskedést folytatott, mindenféle olcsó csecesbecsét, amit a telepesek magukkal hoztak, becserelt gabonáért, amiből képes volt a Jamestowniakat hosszabb ideig táplálni. Egy ilyen kirándulás alkalmával az indiánok két emberét megölték, őt magát foglyul ejtették és fogolyként hurcolták egyik törzstől a másikhoz. Azonban olyan ügyes volt, hogy egy Powhatan nevű indián törzsfőnök, aki körülbelül harminc törzs felett uralkodott, szabadlábra helyeztette és vissza kísérte Jamestownba. Smith kapitány a fogsága alatt ismerkedett meg Powhatan egyik leányával, Pocahontassal. Pocahontassal akkor tíz esztendő lehetett és Smith kapitány csodálójá lett. Évekkel később az élelmiszerkészletüknek csakhamar teljesen kifogyott. A szenvedő fehérek csakhamar arra kényszerültek, hogy megögyék a kutyákat és a lovakat is. Később még arra is fanyalodtak, hogy az egereket, a patkányokat és a kigyókat is felfalják, csak hogy éhségüket csillapíthassák. Később az állapot még rémesebb lett. A fehérek egyszer egy halott indiánt találtak. Megették. Ez új ötletet adott az éhes embereknek. A saját halottaikat is megették. Az éhségtől rettenetesen szenvedő emberek elbujdostak az erdőbe és ott pusztultak el. Társaik ott akadtak rá a hullájukra: mint a vadállatok vetették magukra a csomagra. Ezt a korszakot később mindig mint a szenvedés korzát emlegették.

John Smith kapitány.

James Oglethorpe bejárata.

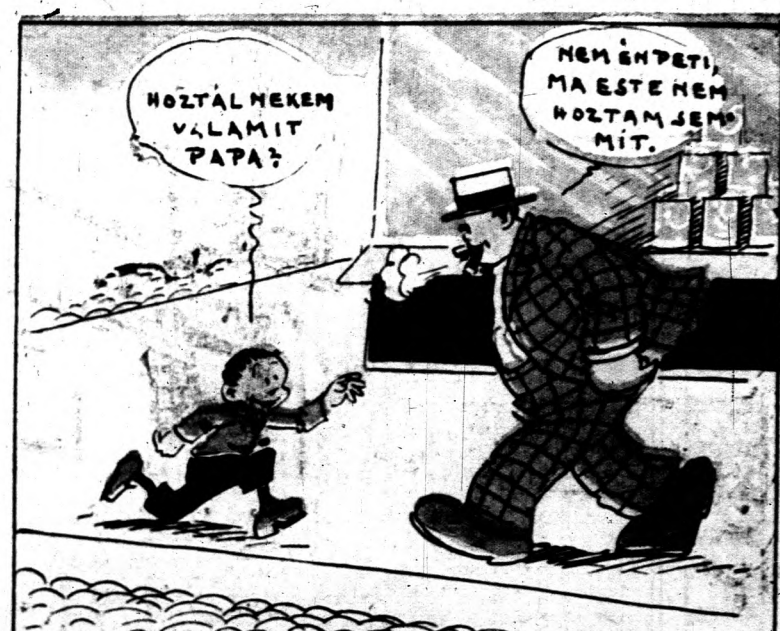

I. James.

Indiai páva tollakkal díszítve.

A VASÁRNAP NAGY HUMOROS OLDALA

Asszonyok-Lányok

Ne pazaroljuk a villamosságot!

Nők a sportban

Már a háboru előtt is, de különösen a háboru alatt, a nők Európában nagyon hozzájárultak az érdekes munkához. — Most, hogy vége van a háborúnak, nem tudnak lemondani arról, hogy izmaiknak valami foglalkozást ne adjanak. Az izommunkát, amit azok a nők végeztek, a kik nem voltak rászorulva arra és ninesenek most sem, hogy gyárban dolgozzanak, sportban keresik az izomfejlesztést. A sport messze nyúló területet ad nekik arra, hogy izmaikat kielégítsék. És nagyszerű alkalom ad nekik arra az uszás, az evezés, a tornázás különböző fajtái, az atlétika, amelyből a nők leginkább a futást kedvelik.

Ép olyan komolyan, szisztematikusan treniroznak a nők mint férfi kollégáik. Különösen Angliában jött divatba, hogy a nők maguk között amatőr sport klubokat alakítsanak. A háboru előtt a nők rendszeren egy klubban voltak a férfiakkal. Illetőleg a férfi kluboknak volt női alosztályuk. Most

azonban különváltak és a sport terén is külön, hogy úgy mondjuk, a saját szakállukra keresik a nagy dícsőséget és nemcsak Anglia, ha-

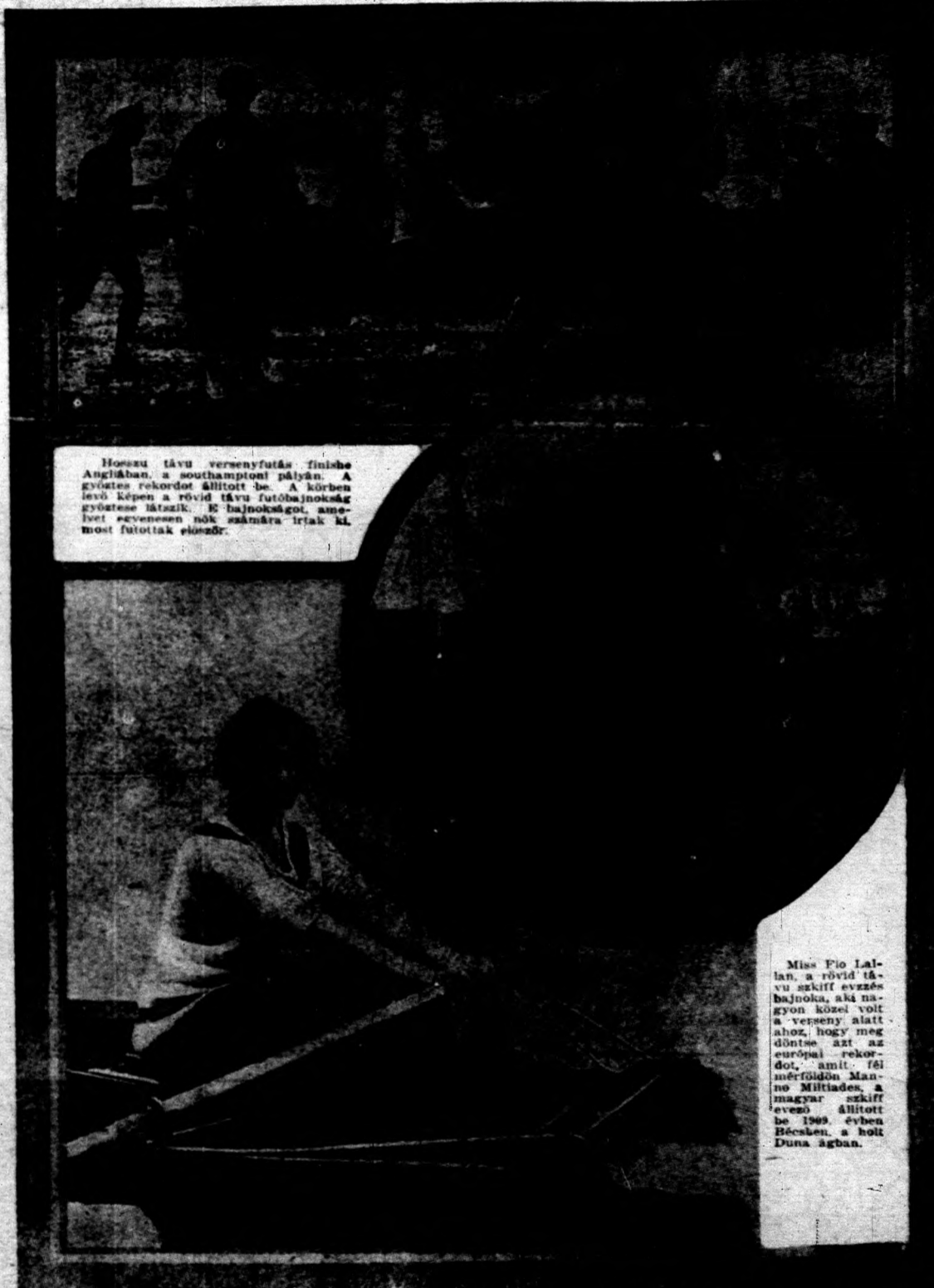
nem a világ közvéleményének elismerését.

Angliában a női atléták már eddig inagyszerű eredményeket értek

el. Különösen a mezei atlétika terén. Anglia nemzeti sportja a football, éppen úgy, ahogy Amerikában meg a baseball a divatos nemzeti

játék. A nőkről kiderült, hogy kitünő footballisták. — Majdnem olyan eredményeket értek már el, mint a férfiak, pedig az angol footballisták — tudvalevőleg — a világon a legelsőik közé tartoztak.

A nemzeti sport tekintetéből a második helyen az evező-sport áll. Az angol nők ebben is nagyszerűet produkáltak. Kitünő idők alatt eveztek az egy és a másfél mérföldes pályákat. A jövő generáció szempontjából egy szerűen megfizethetetlen a nőknek ez a sportkedvelése, amely nemcsak Angliában kapott lábra, hanem szerte Európában, sőt Canadában és Ausztráliában is. Igen érdekes, hogy a férfiak nem feltétlenül a nőkre, sőt. Nagyban büszkölődnek azon, hogy betrenirozzák őket az egyes versenyekre, a versenyeken szerepelnek, mint indítók, mint pályaszelvények és célbírák. Sportszakörök véleménye szerint Angliában már ninesen messze az idő, mikor a nők erős versenyre kelnek majd a férfiakkal. — Éppen úgy, a hogy a háboru alatt megmutatták, hogy éppen olyan jó szellemi munkát végző intellektuálisok lehetnek, mint a férfiak.

Hosszú távú versenyfutás finishe Angliában, a southamptoni pályán. A győztes rekordot állított be. A körben lévő képen a rövid távú futóversenyek győztese látszik. E bajnokságot, amelyet rendszeren nők számára írtak ki, most futották először.

Miss Flo Lalan, a rövid távú szkiif evzés bajnoka, aki nagyon közel volt a verseny alatt ahhoz, hogy megdöntse azt az európai rekordot, amit fél mérföldön Manolo Miltaden, a magyar szkiif evzés állított be 1909 évben Bécsben, a holt Duna ágban.

MOLNÁR ILON
Cleveland, O.

KOVÁCS RÓZA
Akron, O.

A SZABADSÁG

Kit tart

CSEPELLA JULISKA
Cudahy, Wis.

Labdahajszja—Társasjáték

VALAMENNYI játzó egy nagy körbe sorakozik. A körsor minden tagja két vagy három lépésnyire áll egymástól. Amint egy felállottak, beosztjuk a kört kettős számlálással, aki egyes számot kapott, az az egyesek pártja, aki kettős számhoz jutott, az a kettős számú párthoz tartozik. Tehát az egyes mellett áll majd egy kettes, a kettes után megint egy egyes és így tovább, az egész körön végig. A játékhoz két nagy tömör bőrlabda kell.

Kézbe kapja egyik kettős számú játzó a labdát s ugyanazt teszi a vele szemben álló egyes a másik labdával. "Indíts!" jeladásra megindul a labdahajszja; vagyis az egyes jobb-

ra dobja a labdát, de nem a mellette álló kettősnek, hanem a pártjához tartozó legközelebbi egyesnek. A kettős ugyanazt cselekszi, vagyis ő is jobbra dobja a labdát, de a pártjához legközelebb álló kettősnek. S a labda mindig úgy repül jobbra, hogy az egyesek labdáját mindig egyesek fogják el s dobják odébb, a kettősökét pedig mindig a kettősök. Ugyanformán a két labda mindig egyirányban repül a körben. Utjukban hol megközelítik egymást, hol meg elmaradnak egymástól, aszerint, amint egyik vagy másik párt ügyesebben és fürgébben fogja el és dobja tovább a labdát.

Ha mind a két párt egyenlően fürgé és

ügyes, a labdák egyenletesen követik egymást. Csakbogy a pártok ilyen egyenletes elosztása alig lehetséges.

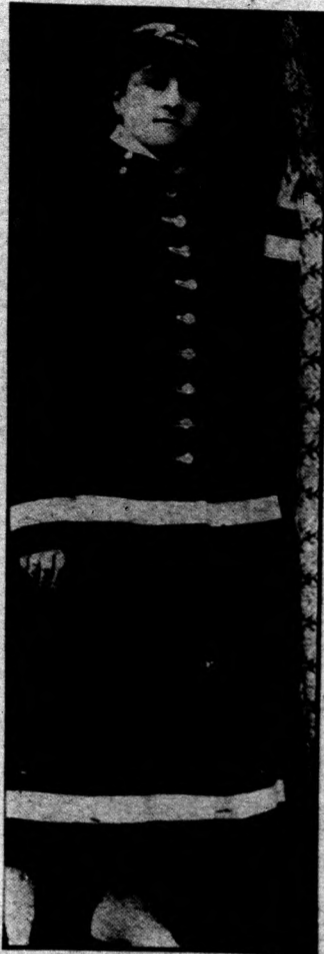
Szabályok:

1. Minden újabb játékban a labdát más irányban kell hajszolni, például egyszerre jobbra, aztán balra.
2. Aki a labdát elejtette, nyomban kapja föl s a hasonló számu társának gyorsan dobja tovább.
3. Az elejtett labdát az kapja fel s dobja tovább, aki elejtette, másnak utána kapni tilos.

Szépség- verseny

MOLNÁR ILONA
Cleveland, O.

KLEIN ILONKA
Bridgeport, Conn.

ÖRY MARGIT
South Bend, Ind.

KOVÁCS RÓZA
Akron, O.

MRS. ELSA SEDLEY
Cleveland, O.

KRAN CZ MARISKA
Muskegon, Mich.

A SZABADSÁG HETI MELLEKLETÉNEK SZÉPSÉG-
VERSENYE.

Szavazó-lap.

Kit tart a legszebb amerikai magyar nőnek?

.....
A beküldő neve és lakása:
.....

CSEPELLA JULISKA
Cudahy, Wis.

HODZSA W. HELEN
South Bend, Ind.

MRS. TÓTH
Milwaukee, Wis.

CSEPELLA RÓZA
Cudahy, Wis.

A nők kiderült, kitűnő listák. — sem olyan nényeket már el, a férfiak, az angol listák — levőleg — gon a leg-közé tar-
zeti sport tétéből a kik helyen vező-sport. Az angol ebben is szerűet pro- tak. Ki- idők alatt k az egy másfél mér- pályákat. vendő ge- nő szem- ből egy- en megfi- tetlen a k ez a kedvelése. nemesak aban ka- lábra, ha- szerte Eu- an, sőt Ca- an és — tráliában igen érde- egy a fér- nem felté- ke a nőkre, Nagyban volkodnak hogy be- rozzák őket es vesse- re, a ver- iken szer- k, mint in- mint pá- c célbirák. szakkörök ényre sza- Angliában ninesen e az idő, a nők versenyre k majd a lkkal. — n ugy, a a háboru tt megmu- n jó szel- tellektuell rfiából.

k egymást. s elosztása
abdát más rszre jobb- mban kap- orsan dob- fel s dob- ána kapni

Rejtvények

A

1782—1948

2. Versrejtvény.

A vizekben fűgön uszál
Három betűs első rézem;
Míg a másik két betűs rész
Szász-földi lény egészen.

Két ilyen különböző lény
Mégis össze szokott állni,
Figyeljétek meg: velük kezd
Az ember telefonálni.

3. Számrejtvény.

Egy gazdasszony elment a mar-
ketre, hogy bevásároljon. Volt tíz
dollárja és mivel azt látta, hogy a
baromfi ára nagyon lement, lehatá-
rozta, hogy valamennyi pénzét elkölti.
Vett tyukokat 5 centjével, kacskákat
30 centjével és pulykákat egy dollár-
jával és összesen száz darab barom-
fit vett! Hány tyukot, kacskát és puly-
kát vett a marketen?

4. Találos kérdések.

Melyik az a kő, melyet nem lehet
megfaragni?
Melyik ló fest?

A július 6-iki mellékletben közölt
rejtvények megoldása: 1) Anna. 2)
Fekete tenger. 3) Ágnes. 4) Az apa
ötvenhét, a fiú huszonhat éves. 5)
Hallo.

A rejtvényeket helyesleg fejtették
meg: Kovács József, Chicago, Ill.; Bo-
dác Biri, Los Angeles, Cal.; Kovács
Ferenc, Barberton, O.; Pápay Ferenc,
Bedford, O.; Horváty György,
Canton, O.; Daray Erzsike, West Pull-
man, Ill.; Sragovszky József, Boss-
vill, Pa.; Molnár János, Gary, Ind.;
Máté István, Portsmouth, O.; Kele-
men Béláné, Chicago, Ill.; Sárosi
Ferenc, Milwaukee, Wis.; Szepes
Klára, New York City; Vermes And-
rás, Cleveland, O. és Pilcer Károly,
San Francisco, Cal.

Sorshuzás utján a három kitűzött
díjat Kelemen Béláné, Szepes Klára
és Pilcer Károly előfizetőink nyerték
meg. A díjakat már postára adtuk.

Terka Néni Póstaája

H. R. Cleveland, O. — Levelét meg-
mutattuk Terka néninek. Terka néni
nagyon bíri, ne hallgasson jósárokra.
Azok csak elbolondítják a hiszékeny
nők fejét. A jósárok éppen úgy nem
képesek megjósolni az emberek
jövendő sorsát, mint az emberek ma-
guk. Az a hártya, amelyet beküldött,
elégé elárulja, hogy a jósárok közön-
séges szövegűek, akik az emberek hi-
székenységből és tapasztalatlansága-
ból pénzt csinálnak. Terka néni kéri,
hogy kerülje a jósárok és többé egy
centet se költsön rájuk.

JANCSIKA, Cleveland, O. — Tíz-
ta alkoholt a drug storeban kaphat.
Férjének a Cleveland Railway Com-
pany-nál kell jelentkeznie a Leader-
News Bldg.-ban, E. Superior Ave.

SZELLEMHÓS. — Névtelen levele-
ket nem adunk át Terka néni-
nek, mert azokra úgy sem válaszol.

KONYHA

Dobos-torta.

5 tojás sárgáját 12 deka cukorral
egynegyed óráig keverjük, aztán 8
deka finom lisztet szórunk bele, mi-
közben folyton lassan keverjük és is-
mét utána egynegyed óráig folytat-
juk a keverést, ha habossá vált az
5 tojás fehérjét kemény habbá fel-
verve, könnyedén belekeverjük a a
megvajazott torta lapokra vékonyan
felkenjük és vigyázva világos barná-
ra megsütjük és szórítóra rakva ki-
hűtjük, aztán elkészítjük a bele való
krémet.

Töltött szőlő levele, savanyu szószsal.

Szép nagy nemesített szőlő leveleit,
egy tábla rakva forró ecettel leönt-
jük a betakarjuk fedővel. Félóra mul-
va kiszedjük s vágott disznóhús töl-
teléssel megtöltjük és savanyu szósz-
ba megfőzzük.

Savanyu bélsin szarvacskok.

A marhának gerincén végig húzódó
csont nélküli húst nevezük bélsin-
nek. Ezt a húst közép vékonyságu la-
pos szeletekre vágjuk és minden
egyes lapjába szalona szeletet csava-
runk és fogszikkalóval áttűzzük. Az-
tán nagyra vágott vöröshagymán zsír-
ban dinsztelve megsütjük.

Ha megsült, a vöröshagymás szaf-
tot áttörjük szitán s babérlevéllel
meg káprival felfőzzük, mikor felfor-
rt, savanyu tejfölt öntünk reá és a
szarvacskokat a táblán leöntjük vele.
Tálaláskor sós vízben főtt zsíros ma-
garonit külön tálon adunk.

SZAPPANT INGYEN adunk "MATO" csoda
mosóporunkhoz, mellyel
2 óra alatt 1 napi mosást elvégez.
Néhány hétre való por szappannal
30 cent. Több hónapra való szappannal
együtt \$1.00.

Vizszonteljárásokat keresünk.

**THE MATO
MANUFACTURING CO.**
401 E. 80 St., New York, N. Y.

Angol iskola

fegyverszűnet, armistice (ármisz-
tisz), truce (trusz)
háboru, war (var)
ellenség, enemy (enemi)
ellenségeskedések, hostilities
(hasztilitisz)
hadviselő felek, belligerents
(belidszerentsz)
semlegesség, neutrality
(njutrelitti)
csetepaté, skirmish (szkormish)
ütközet, battle (bell)
győzelem, victory (viktori)
vesztés, legyőzetés, defeat
(defit)
futás, flight (flajt)
hadi fogoly, prisoner of war
(prizner af var)
elővéd, van (ven), avant guard
(even gárd)
utócsapat, utóhad, rearguard
(rirgárd)
csatár, skirmisher (szkormiser),
scout (szkaut), ranger (rénd-
szer)
jobb szárny, right wing (rájt
ving)
bal szárny, left wing (left ving)
bágász, podgyász, baggage
(begedzs)
eskerész, trainman (trénmen)
kém, spy (szpáj)
katonai egyenruha, military uni-
form (military juniform)
diszruha, full dress (ful dress)
váll-hóji, shoulderstrap (sold-
sztrep)

tarsoly, haversack (hávrzsék)
kardszija, bandoleer (bandolir)
szijázat, leatherstraps (leder-
sztrepsz), crossbelts (krasz-
beltsz)
katonai sipka, forage-cap (foredzs
kep)
sisakforgó, plume (plum)
fegyver, arm (árm), sword
(szard)
puska, fusil (fjuzil) gun (gan),
rifle (rájfl)
puskás, fusileer (fjuzilir)
ágyu, canon (kenon)
kárd, sword (szard), broadsword
(bradszard), sabre (szábr)
szurony, bayonet (bajonet)
szuronyt szegezni, to fix the ba-
yonet (tu fiksz di bejonet)
lándzsa, lance (lensz)
hapták! attention (etensn)
lőpor, gunpowder (ganpaunder)
apród, cadet (kedet)
sisak, helmet (helmet)
karabély, carbine (kerbájna)
lőni, to shoot (tu sut)
ostromzár, blockade (blakéd)
szökés, desertion (dizern)
ostromállapot, martial law (marsl
la)
töltény, cartridge (kártridzs)
töltényfáska, cartridge box
kártridzs baksz)
elbocsátás, discharge (disz-
csárdzs)

DOLATOK

— Az ember...
ja le magát leg...
a legajjasabb, a miko...
remteni nem képes, s e miatt csak
rontani törekszik.

— A feltékeny szívesen elnézi
a vetélytárs hibáit, de előnyeit sze-
met szurnak neki.

A munkálkodás hasznossága ab-
ból is kitünik, hogy míg jó tu-
lajdonságainkat, előnyeinket
igénybe veszi — szenvedélyeinket
leköti.

Archimedes azt mondta: adja-
tok nekem a földön kívül egy szil-
lád pontot s az egész földet ki-
mozdítom helyéből; én meg azt
mondom, adjatok nekem egy hiba
nélküli egész embert s felforga-
tom az egész világot.

A HARCIVONAL MÖGÖTT.

Az ezredes: Mi ez?
A közlegény: Alásan jelente, sonka...
Az ezredes: Hogy kerül ide ez a sonka? Hol loptá-
tok gazemberek?
A közlegény: Nem loptuk, ezredes urnak alásan je-
lentem, csak zár alá vettük, mint természeti ritkaságot a
m... részére!

Nikolai

PAR évvel ezelőtt va-
kérdezett egy nag-
és tanult újságíró
tart a világ legnagyobb
jának. Az újságíró így
"Ha ön a feltalálás a
feltalálást ért, vagyis
ideáját valakinek, mel-
korszakalkotó és új utat
nem pedig azt, hogy val-
rűen csak kibővíti, prak-
tesz találmányt, amely
valaki megcsinált, a
kétséget kizárólag azt
felnelem, hogy ez az
la Tesla. Ót tartom nem
kdrunk legnagyobb fel-
de minden korok legna-
találójának."

A kérdező igen elee-
és ezt nem is titkolta.
"De kérem, — mondt-
nem akarja azt mondani,
a Tesla nagyobb ember,
chimedes, vagy Farad-
vagy korunkban Edison?"
"De igen, — szökött a
— ezt akartam mondan-
győzőm ez állításonat e-
sulyozni. És keveset mo-
telik bele huszonöt év-
világ osztani fogja ezt
met."

"De mondja csak,
a kérdező — az isten
magát, tulajdonképen
a Tesla? Mik az ő nagy
lálalmányai, mi az a csoda,
hivatva van arra, hogy
málja az emberiséget, és
sőbb úgy beszéljen
tényleg a legnagyobb fel-
Hogyan van az, hogy a
lában semmit se tud em-
berről?"

"Hogy előről kezdjen
lött a hírlapíró, — Niko-
nak legalább is száz oty-
mánya van patentiroyva,
mind világraszólóak és
kotóak. E száz találmá-
hetvenöt teljesen eredeti,
és praktikussá tétel-
találmányoknak. Tesla
feltaláló, épen olyan é-
mint ahogy Farady az volt
egy, mint Farady: ő is
Ezenkívül pedig valóság-
dalmár ezen a téren."

"A modern világ villan-
mányaik kilencven száz-
le ered. Minden olyan e-
lasina, amely váltakozó
használt: Tesla szellemét
Ne felejtsük el, hogy Tesla
nem járnának a villamos
a magas vasutak és a f-
villamosok. Hiszen ő volt
hosszu távu áramfejleszté-
dezte. A Tesla-féle induk-
tort. A Tesla-féle trans-
körforgó áramfejlesztő,
féle erőátviteli gép és a T-
gáz és gőz turbina talán
mertebb találmányai közé
nak."

"Hogy a nevért mért ne-
rik mindenütt a világon, a-
ve könnyen meg tudok öne-
ni. Mert Tesla elkövette
nagy hibát, hogy nem tart-
gának állandó "press ag-
aki a nevével tele kürt
egész világot. Ezenkívül,
ség szempontjából még egy
van a Tesla találmányain-
izgatja az emberek ke-
Találmányai többnyire
kaiak, amelyeknek érté-
nyire csak a mérnökök
Hogy úgy mondjam, szak-
nyok, egyszerűek, még a
kerül a közönség elé
mint az előbb már említett-
izgatja az emberek ke-
mint azok, amelyeket sz-
rűeknek nevezhetnek: a
pülőgép, a Röntgen-féle
telefon."

Nikolai Tesla, a világ legnagyobb feltalálója.

PÁR évvel ezelőtt valaki megkérdezte egy nagyon eszes és tanult újságíró, hogy kit tart a világ legnagyobb feltalálójának. Az újságíró így felelt:

„Ha ön a feltalálás alatt igazán feltalálást ért, vagyis egy olyan ideáját valakinek, mely eredeti korszakalkotó és új utat jelöl meg, nem pedig azt, hogy valaki egyszer csak kibővíti, praktikusabbá tesz találmányt, amelyet már másvalaki megcsinált, akkor, minden kétséget kizárólag azt kell önnek felelnem, hogy ez az ember Nikolai Tesla. Őt tartom nemcsak a mi korunk legnagyobb feltalálójának, de minden korok legnagyobb feltalálójának.”

A kérdező igen elsodálkozott és ezt nem is titkolta.

„De kérem, — mondta, — csak nem akarja azt mondani, hogy ez a Tesla nagyobb ember, mint Archimedes, vagy Farady voltak, vagy korunkban Edison?”

„De igen, — szólott az újságíró — ezt akartam mondani és nem győzöm ez állítástom eléggé hangsúlyozni. És keveset mondok, nem telik bele huszonöt év és az egész világ osztoni fogja ezt a nézetemet.”

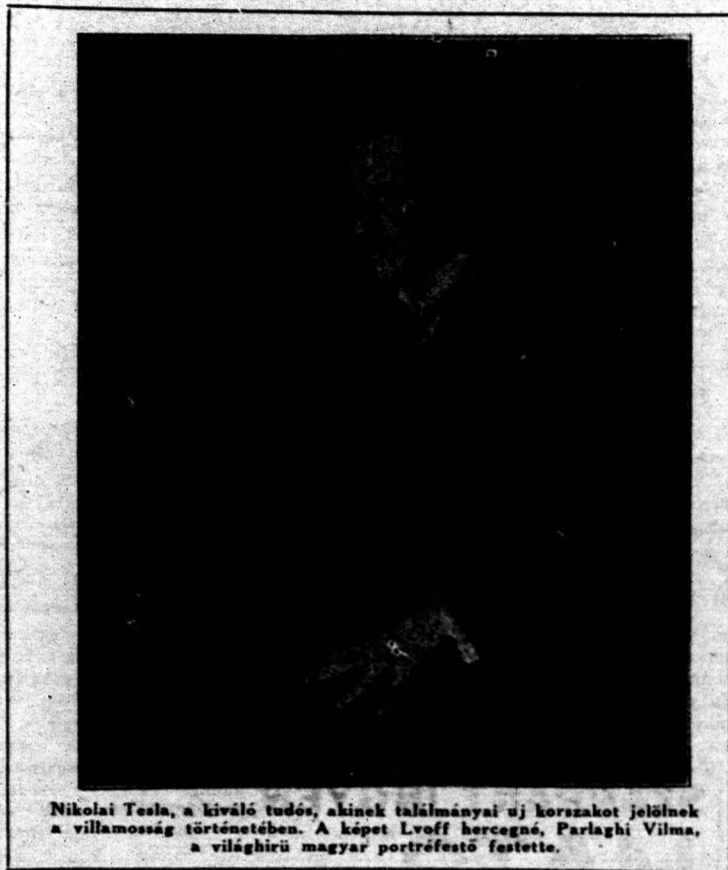
„De mondja csak, — folytatta a kérdező — az isten áldja meg magát, tulajdonképpen kicsoda ez a Tesla? Mik az ő nagyszerű találmányai, mi az a esodálatos, ami hívta van arra, hogy megformálja az emberiséget és hogy később úgy beszéljenek róla, mint tényleg a legnagyobb feltalálóról? Hogyan van az, hogy a világ általában semmit se tud erről az emberről?”

„Hogy előről kezdjem — szólott a hírlapíró, — Nikolai Tesla-nak legalább is száz olyan találmánya van patenteszámokkal, amelyek mind világraszólóak és korszakalkotóak. E száz találmány közül hetvenöt teljesen eredeti felfedezés, praktikussá tétele régebbi találmányoknak. Tesla eredeti feltaláló, éppen olyan értelemben, mint ahogy Farady az volt. Éppen úgy, mint Farady: ő is uttörő. Ezenkívül pedig valóságos forradalmár ezen a téren.”

„A modern világ villamos találmányainak kilencven százaléka tőle ered. Minden olyan elektrikus masina, amely váltakozó áramot használ: Tesla szellemét dicsőíti. Ne felejtsük el, hogy Tesla nélkül nem járnának a villamos vasutak, a magas vasutak és a földalatti villamosok. Hiszen ő volt, aki a hosszú távú áramfejlesztést felfedezte. A Tesla-féle indukciós motort. A Tesla-féle transzmissziós körforgó áramfejlesztő, a Tesla-féle erőátviteli gép és a Tesla-féle gáz és gőz turbina talán a legismertebb találmányai közé tartoznak.”

„Hogy a nevét mért nem ismerik mindenütt a világon, arra nézve könnyen meg tudok önek felelni. Mert Tesla elkövette azt a nagy hibát, hogy nem tartott magának állandó „press agent”-et, aki a nevével tele kürtölje az egész világot. Ezenkívül, a közönség szempontjából még egy hibája van a Tesla találmányainak: nem izgatja az emberek képzelését. Találmányai többnyire technikaiak, amelyeknek értékét többnyire csak a mérnökök ismerik. Hogy úgy mondjam, szaktalálmányok, egyszerűek, még a nevük se kerül a közönség elé és ezért, mint az előbb már említettem, nem izgatja az emberek képzelését, mint azok, amelyeket szinpadszerűeknek nevezhetünk: mint a repülőgép, a Röntgen-féle sugár, a telefon.”

A következő huszonöt éven belül Tesla nevét, mint a világ legnagyobb jóltevőjét fogják emlegetni. — Tesla, elsőrangú szaktekintélyek véleménye szerint nagyobb Archimedesnél, Faradynál vagy Edison-nál. — A nagyszerű embernek eddig több száz olyan világszóló találmánya van, amiről most még senki se tud semmit, de évek mulva az élet alapját fogják képezni.

Nikolai Tesla, a kiváló tudós, akinek találmányai új korszakot jelölnek a villamosság történetében. A képet Lvoff herceg, Parlághy Vilma, a világhírű magyar portréfestő festette.

Az újságíró szavain kívül hozzá tehetjük még, hogy Nikolai Tesla még egy nagy hibát követett el, ami közös benne minden nagy emberrel: száz évvel él kora előtt. — Még e szakma legtudósabbjai is gyakran nevezték őt álmodozónak, akinek az ötleteit praktikusnak sose lehet megvalósítani. Sokan, a kiknek pedig jobban kellene ismerni a viszonyokat, bolondnak tartották és mondták őt. Mert Tesla olyan nyelven beszél, amit közüllünk ma még csak nagyon kevesen érthetnek meg. De az idő halad, az emberi elme egyre fejlődik és vele a tudomány és a Tudomány az idők folyamán egyre több tisztelettel adozik Nikolai Tesla nevének és szereplésének.

1893-ban, vagyis a Herz-féle hanghullámok felfedezése előtt három évvel, Tesla már benyújtott szabadalom iránti kérvényt egy dróttalan táviróra vonatkozólag, amely annak idején nem valósulhatott meg, mert az ideáját nem értékelték meg. Nemesak, hogy nem egészen, de egyáltalán nem értékelték meg. Maga a villamossággal foglalkozó világ egyszerűen kinevette őt. Tesla azonban nem csüggedt. Egyre jobban tökéletesítette a találmányát. És ha a tudósok kinevezték, az üzletemberek annál inkább kénytelenek voltak a tehetőségét elismerni — még pedig drága arannyal ismerték el — mert beigazolódtott, hogy e találmánynak igenis, nagyszerű praktikus értéke van.

Néhány héttel ezelőtt a lapok hírvivata tele volt Tesla névvel, a helyből kormányozható repülőgép kérdésének alkalmából. Az emberek most is hitetlenül nevetnek és kételkednek ebben az emberben, pedig ő most is meg fogja a világnak mutatni, hogy tévedett, mikor őt kinevette. Mint ahogy már annyiszor megmutatta.

Egy kiváló amerikai szaktekin-

tély többek között a következőket mondja Teslaról:

„Teslaról akkor hallottam először, mikor csak tizenöt esztendő voltam. Egy előkelő német szakfolyóirat hozta a képét egy egész oldalon és a lap szerkesztője igen elismerőleg nyilatkozott erről a fiatal emberről. Ugy jelentette be Teslat olvasóinak, mint a világ egyik legnagyobb villamossági szaktekintélyét.”

H. W. Buck, főmérnök, az American Institute of Electrical Engineers elnöke kijelentette róla, hogy esodálatosan képzett, fegyelmzett és nagy dolgokra képes elmének tartja.

Lord Kelvin, a British Association előtt úgy nyilatkozott Teslaról, hogy mindenkinek le kell vonnia előtte a kalapját, mert az ő találmányai korszakalkotók.

Allen brigadéros, az Egyesült Államok műszaki csapatainak legfőbb parancsnoka, a Tesla turbínákról szólva, ezt mondta: „Véleményem szerint—Teslanak ez a találmánya egyszerűen kolosszális és új utat nyit meg. Az összes tisztjeim nagyon meg vannak e találmánnyal elégedve.”

Az előbb említett szaktekintély azután így folytatja:

„Tesla annyira érdekelt, hogy mindenütt felkutattam a találmányainak leírását, ahol csak tehettem. Nemesak, hogy sokat tanultam ezekből, de beláttam, hogy ez az ember meg fogja reformálni az elektromos világot.”

Tesla ezelőtt ötven évvel született. De a higiénikus életmód, amit folytat, nem mutatja többnek harmincát. Magas, jól megtermett ember. A vele való beszélgetés bárkit meggyőzhet arról, hogy kiváló ember.

Mélyen ülő okos, kék szeme van. A vele beszélő azt is érzi, hogy nemcsak egy kiváló szakemberrel áll szemközt, de egy filozófussal, aki mélyére lát a dolgoknak és tüneményeknek. Pár pernyi vele folytatott beszélgetés bárkit meggyőzhet arról, hogy Tesla szellemé elragadó, bárkit könnyen a betelnyása alá kerithet.

A szaktudáson kívül Tesla nagyon művelt ember. Irodalmi, művészeti kérdések érdeklik és e tárgyakról széles olvasottsága van. A német írókat kedveli első sorban. A német klasszikusokat — mondja ő maga — gyakran olvasa és ezek képezik életé legnagyobb és legtisztább örömeit. — Tesla szerint a világ három legnagyobb írója Goethe, Voltaire és Shakespeare voltak. A biblia mellett ezeket szokta leggyakrabban olvasgatni.

Képzőművészettel is foglalkozik — ritkaság egy elvont tudományt űző embernél — különösen a Renaissance pákturája érdekli. Modern, eredeti képe igen sok van. Lakásán falait ezek ékesítik, igen nagy beesben tartja őket.

Tizenkét nyelven beszél, ír és olvas. Számos külföldi előkelő kitüntetése van. Ezekre nem valamely nagy súlyt fektet, sokkal inkább becsüli a szakmájabeli emberek elismerését, habár az csak élőszóban vagy levélben nyilvánul meg, nem érdemrendekben.

Mint ember, Tesla nagyon feledékeny. Esztendőkként ezelőtt a volt német császár, aki tisztelői közé tartozott, meghívta Berlinbe, a császári palotába egy lakomára. Tesla teljesen elfeledkezett a meghívásról és ennek következtében a lakomán nem jelent meg. A volt német császár emberismerő volt, aki tudósokat, művészeket a gyengéit értéket és nem csinált káoszt az esetből, de újra meghívta Teslat. Tesla újra elfeledkezett a dolgról. Mikor harmadszor is megjelent a meghívó, amelyre az udvarmester maga írta rá, hogy kivételes kegyképen jut el a tudós hoz.

Tesla esodálkozó arecal fordult egy segédjéhez:

„Nagy ember lehet a császár. Nem tudom hányadszor hív meg és én mindig elfelejtetem. És újra meghív. Óriási türelme van ennek az embernek!”

Az egyik farmer: Az éjjel ellopták az összes csirkéimet.

A másik farmer: Csak nem rajtam keresed?

Az egyik farmer: A világért sem. De ha nem veszed rossz néven, szeretném megnézni nem-e szaladtak át hozzád azok a haszontalan kis jószágok.

Az örvény fenekén Regény. Irta Ohnet György

És kitudja, tán kész is volna helyrehozni, amit ellenem vétett. Mindezt nemsokára meg fogom tudni, mert mindenképp előtt velem akarok tisztába jönni. Attól, amit tőle meg kell tudnom, függ ugyiszlólván vállalkozásunk sikere.

— És a tiédén kívül, senki másnak a befolyása nem hatna arra az asszonyra? — kérdezte de Freneuse kisasszony. — Hát ha én mennék el hozzá könyörögni? Nem lágyulna-e meg a szíve?

— Nem. Nem szabad elmennéd. Ezzel csak felköltöztél a figyelmét, anélkül, hogy célt érnének vele. Jól tudom, kis hugom, hogy mitől féltess és nem akarnád, hogy kockáztassam. Azt hiszed, hogy láttamra megriadva, Lea képes lenne segítségért kiáltani, lármát ütni és tán még el is fogatni. Ne tarts semmi ilyestől. Ó sokkal erősebb asszony, hogysem ily közönséges eszközökhöz folyamodjék. Közte és köztem a harszantán morális lesz. Nem félek semmiféle árulástól, erőszakától. Oh! már ha kitiűnő barátommal, Sorége-el volna dolgom, nem mernék ennyire bízni.

— Ah! a nyomorult! Ó megérdemli teljes gyűlöletünket és teljes megvetésünket. De türelem! Hadd lássuk csak előbb tisztán, hogy minő szerepet játszott ebben a drámában és fogadom, hogy elnyeri büntetését mindenért, amit velünk szenvedtetett.

Jack arca elváltozott és mosolyra enyhült, a boldog megkönnyebbülés kifejezésével foglalt helyet anyja és nővére között.

— De eleget beszélünk ezekről a borzalmakról és azokról, akik elkövették, tisztuljanak gondolataink és enyhüljön meg szívünk. Mondjátok el, hogy mint vagytok és hogy mit csináltok Londonban. Nem akarom, hogy még most is szomorúan és visszavonultan éljétek. Ne lássuk többé fekete ruhát és sötét fátyolt rajtuk. Itt ez a kis leány, aki olyan komoly, mint egy öreg anyó. Hát már soha sem fog csak komoly dolgokra gondolni és a szíve tán örökre érzéketlen marad!

— És minthogy Marie elpirult és elfordította fejét, Jack folytatta: — Trangomer meggyönt nekem. Tudom, hogy mi volt a bűne. Azt is tudom, hogy te milyen

szigorú voltál vele szemben. De ő pillanatnyi ingadozását a hűség ragaszkodásáig hosszú hónapjával hozta helyre. Hogy én itt vagyok köztetek, drágáim, azt tisztán neki köszönhetem. Ezt nem szabad elfelejteni. Soha sem fogjátok megtudni, mert én magam sem tudom, mindazt, amit észszel és bátorsággal véghez vitt, hogy engem megszabadítsan. Majd én egyszer elmondom azt a keveset, amit én tudok és ez is elég lesz arra, hogy halálával és csodálattal töltősen el benneteket két megmenőtöm, Marenval és Tragomer iránt. Marenval, azt hiszem, bő jutalmát leli a saját meglepésében. Ugy viselkedett, mint egy valódi hős. Ezt ő nagyon jól tudja és ez a tudat boldoggá teszi őt. De Tragomer? Hogyan jutalmazzuk meg őt fáradságáért, ha hugom magára nem vállalja adósságunk letörlesztését!

Freneuse kisasszony bátyjára emelte tekintetét és elragadó mosollyal mondta:

— Én tudtam, hogy módomban van őt megjutalmazni azért, amit értünk kockáztatott. Ő is tudta, hogy számon tartom a hűségét.

De azért nem akarnám őt azzal a gondolattal sérteni, mintha csak az én kedvemért tette volna, amit tett. Azt hiszem, hogy a barátságok épp annyi része volt az ő önfeláldozásában, mint a szerelemnek. De légy nyugodt, én eleget fogok tenni igérettemnek...

— Hát behívhatom? Illenék néhány bátorító szóval jutalmazni addig is szegényt...

Freneuse kisasszony csak a fejével intett igent. Jack megnyomta a villamos csengőgombját. De nem az inas jött be, hanem a jakt gazdája, Marenval és Tragomer. A szalon közepén állva, a kerek ablakokon beszűrődő világosságban, Freneuse kisasszony kissé sápadtan várta Tragomer közeledését. Serette-e, mielőtt oly kegyetlenül elutasította volna? Ez a büszke és komoly lány nem tartozott azok közé, akik könnyen elárulják szívük titkát. Ebben a pillanatban mereven nézte és előtte ez a hatalmas Tragomer, óriás természetével, herkulesi karjaival, reszketve állott az izgalomtól.

(Folytatjuk)

LELKIISMERET Folytatás a 2-ik oldalról

Kázmér újságya másnap reggel küldönc útján egy levelet kapott Kopp Tibiástól. A levélhez egy csokk volt mellékelve. A levél írója sajnálatát fejezte ki, hogy telefonhívás következtében vissza kell utaznia. Megdöngöcsöt egy csomó magánadoktívót. Addig is: csak remény és türelem.

A jó asszony megcsókolta a levelet. "Vannak még nemes, igaz lelkek a világban" rebegte, miközben könnyei a levélre potyogtak.

III.

A Van Courtland Parkban késő őszi este egy feldúlt arcú ember kovályog. Kopp Tibiás. Mörög magában.

"Gyáva, nyomorult, gyáva kutya vagyok! Már hatodik napja járok-kelek erre minden este, minden motoros rendőr gyanús szemekkel méreget, s nekem se ahhoz elég erőm sincsen, hogy lemondjak a drágakövekről, s itt hagyjam nyugodni szegény Kázmért, se arra, hogy felássam a hulláját. De hát csoda-e. A mérgezés, a bérelt autón

való kihurcolás, az eladás munkája gyerekjáték volt ehhez képest. Oh, ha az a hullaszag megcsap, egész életemben nem fog többé kimenni az oromból. Mit csináljak, mit csináljak? Talán kijövök holnap, s nekidurálok addig magamat. Vagy várak addig, amíg a hullából csak csontváz marad. De hátha addig kiássa és megtalálja a kincseket más? Erre örültség volna csengetni. Pedig tudom, belehalok, ha a kincseket elvinnék addig helyettem más. Megülne az önvád, a lelki-furdalás. Nem, nem; nem várhatok egy percig sem. Ha mindennap magammal cipelem ezt a bobagyalozott átot, végre is feltűnik, rajtacsipnek. Autón meg nem jöhetnek ki mindennap, mert az még jobban feltűnne. Ej mit, szerencse fel!

De még százszor kellett így magát birtatnia, százszor meg kellett bizonyosodnia, hogy senki sincs a közelében, amíg neki lelkesítette magát a munkának. Tisztában volt azzal is, hogy azt nem hagyhatja félben, mert különben veszve van. Végre mégis nekivágott. De alig ésoott néhány kapanyit, rendőrök közeledését vélte hallani.

Igy tartott ez két vagy három napig. Nem volt elég lelki ereje hozzá, se hogy abbahagyja, se hogy végrehajtsa a keresést. A harmadik éjjel végre a hulláig ért. Félőrlően kutatott a kövek után. Meglelte. Majdnem felsikoltott örömben. "Megvan, megvan," ujjongott magában, "a lelkeim nyugalma most már visszatér."

Lászan betemette félig a hullát, most már nem volt mitől félnie, hiszen felismerhetetlen volt az, s majdnem futva indult hazafelé. Utközben a hullától megdermedve állt meg hirtelen. Eszébe jutott, hogy a felöltőt, amelyet munkaköreiben ledobott, ott felejtette. Pedig a belső zsebében van az utlevél iránti folyamodványa, amelyet akkor akart póstára adni, miután a feladatát sikerrel megoldotta.

Mint az örült rohant vissza. Majd felsikoltott örömben, amikor azt megpillantotta.

Ahogy felkapta és megfordult, két rendőrt látott maga előtt.

A Debreceni Csordás

(Folytatás az 5. oldalról)

nem hallom jól, mer a félfülemre süket vagyok, oszt éppen itt van az ágyam e! Hát álljon oda a sarokra szembe, akkor hallatszik be jól nekem. Hát fujja el még egyszer!

Miska borzasztóan büszke volt. Oda állt a szemközti sarokra s egy fertályóráig fujta a sorakozót, meg a takarodót, meg még nótát is, a körösi lányt.

Az öreg ur szemmel látható gyönyörűséggel hallgatta s mikor behúzódott, azt dűnyögte a szakállába.

— Megállj, nem soká lesz kedved itt trombitálni a fülemben.

Másnap reggel újra elhozta Miska a trombitát. Kissé csodálkozott rajta, hogy a tanító nem siet a pálinkával. Mikor jól kiharsogta vele magát, végre nyílt az ablak s az öreg ur verező szemmel intett neki.

— Ez a magáé, ez a pohár pálinka. Ej, be szeretem a trombitásod, — mondta neki álnokul, látva, hogy már most is sértve érzé magát a legény, mert későn kapta s mert hitványabbnak érezte az italt.

De azért Miska sokszor gondolt rá, hogy nem csoda, ha az a jány nem hagyta szidni a gazdáját, derék ember az! Vigasztalta magát ezzel, a reggeli rossz érzésért.

De harmadik reggel nagy bosszúság érte. Hiába trombitálta tele a világot, kétszer-háromszor is elfújta a diadót, a sorakozót, nem nyílt meg az ablak. Miska utoljára elunta a kuncsorgást.

— Hát lesz valami, vagy nem? — mondta s közvetlen az ablak alá áll-

va, beletrombitált, hogy reszketett az üvegábla.

Ugy tetszett neki, mintha az öreg tanító bent állana s figyelne.

—Ejha! — kiáltott fel, — potyára? Majd ingyen fuvogatom neked itt a trombitát.

Közé vágta a botját a szöke tehénnek s elment a csordával.

A jány ott várta másnap reggel s szólt:

— Mi lesz a trombitával?

— Haggyon nekem békét egy szabócsmegeggyel jány: aki az ilyen hüpelhér fővény álnok rektorának pártjára tud állani!

A lány elbámolt.

— Hej pedig! Pedig kár vót velem kikezdeni. Mert nem tudják azt Szabócsban, mi a debreceni csordás!... Mer ha a debreceni püspök is valaki ki meg a debreceni kántor! hát még a debreceni csordás!... Hanem hát persze hogy annak már lefujtak! De le bizony. Le annak!

Mán tudniillik annak, hogy debreceni csordásnak legyen egy szabócsmegeggyel lányból...

S Jávör Miska ott hagyta a jányt is, a gazdáját is, még egy tükölkörsé se méltatta őket, csak a tizedik háznál fujt bele dühösen a suta-bika szarvából csinált tükölkörsé, hogy:

— Tu-tuuu! Tu-tu-tuuu!

— A népszörűség contekre főlváltott halhatatlanság.

— A nők hamar megszeretik azt, aki megnevetteti őket, de a szívükbe csak az írja be magát, aki miatt sírtak.

Zsebóra

(Folytatás a 6. oldalról)

mondta. — Ugyilátszik csak önnek akar engedelmeskedni. Lesz szíves velem jönni?

Gyanútlanul mentem vele. Oda vezetett, ahol az óram kézzel-kézzre járt. Nekem csakugyan engedelmeskedett a mutatója és újra járta a bolondját.

— Csodálatos! — mondták az emberek, de én még mindig nem értettem őket.

Hindy pedig cipelt tovább engem és az óramat. Mindenütt pörgetnem kellett a megörült mutatót. Amint tovább mentem, az emberek összemosisolyogtak, sokan majd megpukkadtak belé, hogy visszafojtsák a nevetésüket. A hátam mögött apró vihögások patogtak, mint a nedves puskapor, ha láng éri.

Csak akkor kezdtem észreterni, amikor emberek jöttek velem szemben és gunyosan mosolyogtak vagy elkapták a fejüket vagy elrejtették a vigyorgásukat. Lassankint világos lett előttem, hogy nevetésszerű vagyok téve, ki vagyok játszva, öreg zseborámmal együtt. Amint emberek felé közeledtem, hirtelen szétrebbentek, hogy ne kelljen a szemembe nevetniük.

Egyszerre csak egyedül voltam. Átmentem a másik szobába. Az emberek összedugták a fejüket és távozásom közben is hallottam, a mint összesugtak, vihognak:

— Ez az az ur, akinek a zseborája megörült.

Még néhány szobán kellett keresztülnem. Valóságos vesszőfutás volt ez rám nézve és szerettem volna újra kinn lenni az utcán.

Valaki hirtelen megfogta a karomat:

— Hová siet?... Ne menjen még el.

Azt hittem, hogy ez is a kárörvendők egyike s durván kiragadtam a karom.

— Ne tartson tőlem, — szólt halkán, — mindenki mulatott magán, csak én éreztem részvétet ön iránt.

Ránéztem. Ezzel a komoly arccal egész este nem találkoztam. Nem emlékeztem rá, hogy valaha életemben láttam volna.

— Én is úgy jártam, mint ön, — folytatta az idegen, — Nekem is volt egy zseborám, élettársam. De sokkal finomabb és törekenyebb jószág, mint az öné. Büszke voltam rá és boldogan mutogattam én is. Aztán kézzel-kézzre járt, elromlott és a mutatója most épp oly örülten forog, mint az öné. És mennél örültebben forog, az emberek annál jobban mulatnak rajtam.

Hirtelen valaki a legyezőjével a vállamra ütött. Megfordultam. A szép Bottlayné állt a hátam mögött. Csodálkozva kérdezte:

— Maga ugy összebarátkozott a férjével?

Bottlay felelt helyettem: — Mi egymásra találtunk.

Szó! a baba: teringette Mi lehet vajj? az üveg Anax, tán azt mondta Ha beszélni tudott volna Ez az üveg csinos fajta Karcsu, magas, nagyon Finom lehet ám az izz. Bizonyosan olyan édes, Mint a legszébb tiszta. Mint a káka, mint a ká Kulec, kárperec, óra lá A baba nem válogatós. Mindez neki szörnyen

Szó! a baba: teringette Végig nyalni be jó lenne Anax talán így szólt vo

Csu

CSUTORA Jane szárkáplár un esős őszi napon ásitozott.

— Unatkozom, — dotta barátjának, — örmeisternek. Valahó kellene rándulni.

— Hova mennél az esőben?

— Hova? Oda, ahol esik, hanem fagy. Az ki sarkra. Ott még sem jártam soha.

Ezzel fölvergelt kocsi helyett gépelevé egy kályhát, melege harmadnapra az észre.

Nagyon hideg volt jábá, Csutora Janesi magának, abba beálltott s heverészett.

A kunyhó tetején Janesinak első dolga kitüzte a sarkon.

— Most mindjárt — elolvasom az újság eserelek az eszkimók

Ugy is tett Janes kályhát, rátette a teas alája gyújtott. Nemsoká kezdett zugni a víz a k

Csutora Janesi ez — Ej, be jól fog Szó, ami szó, jó hideg fölmelegíteni magunkat sokára beledobom a tea

Hátal ült Jane észre, hogy azzal küld dolog történi. Tudni elkezdett sülyedni.

kályha melege megolvotta a jeget, mely ele porhanvossá vált, azu lassan olvadozott.

— Zugj, zugj, kedves eszi kályhám, — gond vidáman Csutora Jan miközben az újságot be

te. Zugj s juttasd eszet a kedves otthont, husz pajtásaimat, Muci lo

Mi történt a babával?

Szó! a baba: toringotte!
Mi lehet vajj! az üvegbe?
Azaz, tán azt mondta volna,
Ha beszélni tudott volna.
Ha nem szólt is, hát gondolta:
Es az üveg csinos fajta,
Karcos, magus, nagyon caeco,
Finom lehet ám az iza,
Bizonyosan olyan édes,
Mint a legesebb tiffilléres,
Mint a kuku, mint a kácsa,
Kulcs, karperec, óra lánc,
A baba nem válogató,
Mindex neki szörnyen kapós.

Szó! a baba: toringotte!
Végig nyalni be jó lenne.
Azaz talán így szólt volna.

Ha beszélni tudott volna.
A tett beszél. Minek a szó?
Üveg felé nyul a tucsó.
És elkapja. Jaj, de mi ez?
A fejére mi csörgedez?
Csörgedez ám! Ömlik, szakad,
Az orcáján végig szakad,
Az üveg terke nincs bedugva,
Kifolyott a nedű rajta.
Babát ez ám nem igazán:
Igy van meg a sava, borsó,
Az üveg így olyan ismer,
Mint a legesebb huszfilléres.

Szó! a baba: toringotte!
Cica ült tán a fejemre?
Orrom alatt cica farka?
Cica mászott a nyakamba?

— Tyűh, emberek, szörnyű eset.
Nem látott a világ ilyet.
Bajusza nőtt a babának,
Huszárnak sem derogálhat
Olyan hosszú, hajla, nyalka,
Remegek kacsharingós fajta.
Szakálta meg térdét veri,
Férfőt is adok neki.
Valóságos cirokszörp,
A haja meg vadon erdő.

Az üvegben, — hinnék, kérem? —
Elmondani sem merészkélek
Mi volt benne? Oh, torontó!
Szakáll-, bajusz-, hajnövesztő.
Igy lett három minutába
Miskéből Mihály bátya.

Apa bámul, anya ámul,
A nagymama majd előjul.
Hol az ellé? Hadd csattanjon!
A borotva hadd csuszsanjon!
Első minden szőrtől mentő
Haj-, szakáll- és bajuszvesztő.
... Igy lett megint egyazonbó,
Mihály bá'ból csopp Miska.

Igy történt-e? Hm, hm. Hísi —
Tudjátok mi? — Hát a piaci.

Csutora Jancsi az Északi sarkon

CSUTORA Jancsi huszárkaplár ur egy esős őszi napon nagyon ásítózott.

— Unatkozom, — mondotta barátjának, Puskás őrmesternek. Valahová ki kellene rándulni.

— Hova mennél ebben az esőben?

— Hova? Oda, ahol nem esik, hanem fagy. Az északi sarkra. Ott még úgy sem jártam soha.

Ezzel fölnyergelte a gőzparipáját, (ő tudvalevőleg gépkocsi helyett géplovaat készítettett magának) rája akasztott egy kályhát, melegen felöltözött, aztán nyeregbe pattant, harmadnapra az északi sarkon volt.

Nagyon hideg volt a sarkon, az örökös hó és jég hazájában, Csutóra Jancsi tehát azonnal készített hóból kunyhót magának, abba beleállította a kályhát, befűtött, pipára gyújtott s heverészett.

A kunyhó tetején vigan lengett a magyar zászló, mert Jancsinak első dolga volt, hogy a piros-fehér-zöld lobogót kitűzze a sarkon.

— Most mindjárt teát készítek magamnak, — gondolta — elolvasom az ujságot, melyet magammal hoztam s nem cserélek az eszkimók királyával.

Akkor jutott eszébe, hogy elfelejtett gyertyát vinni magával. Szerencsére, még nem következett be az állandó éjszaka, mikor nappal is, éjjel is sötét van, hát Jancsi így szólt magában:

— Sebaj. Itt a kunyhóban ugyan nem látok, mert nincs ablak rajta, hanem majd kiviszem a kályhám a jégmezőre s ott főzöm meg a teámat.

Ugy is tett Jancsi, ahogy fölterte magában. Kivitte a kályhát, rátette a teás kannát, tele tölte friss hóval, aztán alája gyújtott. Nemsokára megolvadt a hó és barátságosan kezdett zogni a víz a kannában.

Csutóra Jancsi ezalatt az ujságját olvasta.

— Ej, be jól fog esni egy-két csésze tea, — gondolta. Szó, ami szó, jó hideg van az északi sarkon, nem árt kissé fölmelegíteni magunkat. Aha, kezd már zogni a víz... nemsokára beledobom a teát.

Háttal ült Jancsi a kályhájának s így nem vette észre, hogy azzal különös dolog történik. Tudniillik elkezdett süllyedni. A kályha melege megolvasztotta a jeget, mely eleinte porhanyossá vált, aztán lassan olvadozott.

— Zugj, zugj, kedves kicsi kályhám, — gondolta vidáman Csutóra Jancsi, miközben az ujságot betűzte. Zugj s juttasd eszembe a kedves otthonot, huszárpajtásaimat, Muci lovam-

mat, — mert hajh, szeretem én a gőzparipámat, kedves a fülemnek az ő töfögése is, de ha a Muci lovam nyerítését hallom, a szivem is ugrál örömeiben! Zugj csak kicsi kályhám és susogj nekem ilyen kedves gondolatokat.

— Beszélj, te is, ujság, a kedves hazáról és a nagyvilágról. Mi'az? Azt írja az ujság, hogy a szomszéd háborúval fenyegetőzik.

Tyűh, a kis késit, hát csak győjjön az a szomszéd, — ott lesz Csutóra Jancsi is! Mindjárt kiiszom a teámat, aztán repülök haza, nehogy, szégyenszemre, nélkülem essék meg a háboru. Csak egy kicsit befűtök, a teával, magamnak, azután befűtök, amugy huszárosan, az ellenségnek. Ha ugyan támadni mer. Zugj, kicsi kályha!

A kicsi kályha azonban nemesak zugott, hanem szép csöndesen a jég alá szállt. Már nem látszott egyéb belőle a tetejénél, a tetején, a teás-kannánál. Azután az is eltűnt a jég alatt, lemerült a jeges tenger fenekére. A helyén nem maradt egyéb, a jégen, egy kerek lyuknál.

Egy rozsmár, mely a jég alatt uszott, csudálkozva állt meg a lyuknál.

— Nini, — gondolta magában — ablakot készítettek a jégbe. Ejnye, de okosan tették, legalább kikukkantathatok kissé a világba, meg egy kis levegőt is szippantathatok.

Ezzel kidugta a két szép agyarral díszített fejét a lyukon.

Csutóra Jancsi ezalatt végére ért az ujságjának, a pipája is kialudott. Vigan fölkiáltott.

— Most következik a tea. Már előre érzem a tea. Már előre érzem a tea. Már előre érzem a tea.

— Most következik a tea. Már előre érzem a tea. Már előre érzem a tea. Már előre érzem a tea.

— Most következik a tea. Már előre érzem a tea. Már előre érzem a tea. Már előre érzem a tea.

— No, hogy mulattál az északi sarkon? — kérdezte tőle Puskás őrmester.

— Rosszul, — felelt Jancsi. — Képzeld, teát főztem magamnak a jégmezőn, s a mig ujságot olvastam, egy északsarki lakó, akinek akkora két fog lógott ki a szájából, mint két szurony, kiitta a teámat s a tetejébe fölhalta a kályhám is.

— Ne mond! — De úgy volt. Nem is megyek én többet ilyen falánk országba.

LÁZÁR, A GAZDAG SZABÓ

Írta: Bródy Sándor

EGY csuf kis öreg ember volt Lázár és nem szabott, nem varrt, egyáltalában nem dolgozott emberemlékezet óta. Azért neveztetet gazdagnak, mert gyermekei voltak szép számmal.

— Kilene leányom van! — kiáltotta és horgadt mellére, vert büszkén és vigyorogva, mert nejenek hűségéről soha még halandó nem vala úgy meggyőződve, mint ezen ember, aki az asszonyi hűtlenség némely eseteiről csak az ótestamentumból tudott egyet-mást. Szintígy lehetett felesége is, összepörödött keselyszemű asszonyka, kevés véru, kevészavú és már régen néhai. (Az utolsó, a tizedik leány születése alkalmából hagyták elsludni.)

Ilyen módon tíz tulajdon leánya volt Lázárnak, a szabónak. Mind más színű, a szeme is mindegyiknek más, de valamennyi tüzes, mivel már egy sem volt gyermek, a legkisebb, a tizenkét esztendő is annyira fejlett, hogy már nem egyszer sirva követelte apjától, hogy mihamarább férjhez adják.

— De kihez, de kihez?

— Mindegy nekem, csak fiu legyen! És fekete.

E leány világosvörös volt. A legidősebb viszont sötétvörös. A közben eső három — vagy talán négy is — a feketeség árnyalataiban volt tartva. A gazdag Lázár személy szerint a legalaposabban ismerte és a legszívesebben ismertette őket.

— Lábán-Leonóra olyan erős, mint egy arab hamál, ellenben olyan finom csontu, mint a zerge madár.

— Gittil-Georgina mint a játékos kis fehér bornyu, kinek hóhomlokán ott a legfeketebb csillog. Csipője és tompora egy pillanatra is meg nem állt, mindig reszket, ebben különbözik a felkelő naptól.

Igy jellemezte Lázár az ő leányait Salamon királyból kölcsönkért szavakkal, de közvetlenül benne gyulladt tüzzel. És ha tudta volna a veszedelmes szót "szerelem", bizonyára mondta volna azt is, hogy atyai égi, tiszta lánggal szerelmes valamennyibe. És egynek a nevét is soha el nem tévesztette, megkülönböztette őket a természetüknél fogva: Kádi-Karlotta büszke volt, Hannan-Johanna mérges volt, Zsenedu-Jenny vicees volt. Akadt közöttük rossz szívű is: Marja-Marianne. Megbíráltta ezt is, de ezt is megimádtta.

Nem igen gondolkodott róluk és fölöttük Lázár, a szabó. Inkább csak bennük élt és soha eszébe nem jutott, hogy firtassa és keresse: mely játéka a természetnek ez, miért van neki ennyi és ilyen szép és különböző leánya? Az elmúlt évek mely időből és milyen sorrendben tértek vissza, hogy az élet nagyszerű játékában megint résztvegyenek. Sok ezer esztendő előtt élt papuk, rabnók, királynék támadtak föl itt

Gondolatok

— A hegymászónál az övény talán nem a legrövidebb út fölfelé, de a legbiztosabb.

— Sok ember olyan, mint a kakas; olyan dolgokkal törődik, amikhez semmi köze. A kakas is napfelkeltekor kukorikol, mintha ő csinálná az eget; pedig ő csak lármázik. Lázár, kérem, a szerény tyukot; ő nem lármázik, de szaporítja a tojásokat. Hány család van ilyen, a hol az ember egyebet se csinál, mint zajt, míg a felesége munkába jár.

nyilván és a kis szabó családját ágensoknak, szent embereket ki választoták, hogy újra ikarnálódjanak. A gyönyörű tüneményeket és a hallatlan esudakat egyszerűen természetesen dolognak nézte az összepörödött ember, ez a koldus zsidó. (Mert az volt és ezt többé eltitkolni nem lehet.)

Lázárnak mi vagyona sem volt,

eredtek, magyar nyelven beszéltek, amelyet hol gyengébben, hol csak ezek a leányai, ám nem élt ezekből. Magyarhoni rokonaiból és abból élt, hogy jobb módú haladók mellett imádkozott, idegen emberek temetésén vett részt és olykor-olykor betolakodott egy-egy üzletbe is mint a közvetítő közvetítője. Ageuse az

kávéházból. A legtöbbet még azon keresett, hogy a Szentföldről fahénes-skatulyában röggött küldött hazá a másik szent földre, nagy Magyarországra, ahonnan már egy negyedszázadja elszakadt. A leányok már itt születtek Jeruzsálemben, közel a nagy templomhoz, egy földalatti nagy szobában. Mégis, bár sose látták, emlékez-

tek a földre, a honnan szüleik erősebben arabs és héber szavakkal elegyítettek. És vágyódtak vala a víz után, mely ott folyik a kenyér után, a melyet ottan sütnék és a fiatal férfiak után, akik nemzőik szülőföldjén élnék vala.

A gazdag Lázár biztatja a szegény leányzókat, hogy ők soha vissza nem térendenek és itt fognak az áldott Mizraimban eltemettetni, aminél nagyobb öröme nincs.

— Neked könnyű, atyánk, — mondá a legkisebb — neked már mi megvagyunk. De nekünk is kell, hogy gyermekünk legyenek! És mit cselekszünk, ha előbb meghalsz, mint mi, kiket semmi mesterségre nem oktattál és ingeink is már nem elégségesek. Éjjel kell kimosnunk a nappalít, mivel máskülönbön eleganciához vagyunk szoktatva.

A többi, erényes és nemesak atyatisztelő, leány csitította a kicsinyt, Lázár is megfedte:

— Az apád halálára gondolsz! Ez szép dolog.

A dologtalan és elaggott szabó e pillanatban mégis magába vonult és elmélyedt ilyenformán:

— Tul vagyok a hatvanon, jóval. Lázár még nem élte meg a hetven évét. Én is! Lehet. Miért ne!

A szeme könnybe lábadt és ettől fogva napról-napra mind gyengébben érezte magát. A reggeli előtti való pálinkát, az éhgyomorura való pipát, a pénteki édes halat, a halott mellett való virrasztást lassan-lassan mind abbahagyta. Sőt hazahozta a templomból fehér viszon halotti ruháját és kevéssel a pászka ünnepe előtt, miután egész testét vízzel, majd szagos olajjal megmosta, estebéd előtt felöltötte a fehér kántust. Ágyba feküdt és miután maga köré gyűjtés tíz leányát, szólt:

— Aztán menjetek haza, Magyarországra. A rokonokhoz. Menjetek férjhez mind. Ne féljete. Ott ördösní fogják egymást értetek a fiatal férfiak. Csak fiatal és szép férfiakhoz menjetek feleségül. Most pedig adjatok kalácsot és bort!

Se kalács se bor nem volt már otthon. Semmi se volt. A gazdag Lázár egészen kifogyott, de már nem vette észre. Az irgalom tarisznyájából azonban télt még: tíz osztálytársa, tíz öreg koldus imádkozott mellettük.

— Ne engedjétek, — szólt leányaihoz — hogy ezek fölímádkozzansk és fölsirjanak!

Nem engedték. Csendesen sirdogáltak maguk is, aztán is. Este azonban, hogy a temetésről hazatértek, összecacsogtak, mint egy erdő madár — tavaszkor. És a reggelt be sem várva, a sötét és hűs éjszakán, még fehér szárnyakon viszik forró testüket az ígért igazi földje felé... Azóta mind jönnek-jövögének és jó lesz vigyázni fiatal szegénylegények, urak, urtiak!

Aforizmák

— A jócskekedtet semmivel sem lehet helyettesíteni.

— Sok ember nagy gondot fordít saját személyére, vagy a gyomrára, ami mindegy.

— Ha egy üvegpohár megreped, soha többé ugyanazt a hangot nem adja.

— A jó kieszt hazugság többet ér az ostoba valóságnál.

— Kéretelműség az, ha valaki önkénytelenül igazat mond.

FIU-E VAGY LEÁNY?

Lent valahol Kentuckyban egy fiatalember megházasodott és letelepedett az apja házában közelében. Vagy egy évre az incidens után a fiatalember egy éjszaka izgatottan kopogott apjának kapuján.

— Na, mi az?

— Gyere papa gyorsan, mondta a fiu izgatottan, bémink született.

Az öreg Jones, az apa, boldogan kapkodta magára ruháit és szaiadt a fia házába. Ott nagy örömmel ragadta karjaiba az ifju csemétét, ölelte, csókolta, babusgatta.

Már reggel volt, mikor az országuton hazafelé ballagott. Utközben találkozott egy szomszédjával.

— Hová, hová Mr. Jones?

— Most jövök a fiamtól, felelte az öreg. Bébijük született az éjjel.

— Nagyszerű, felelte a szomszéd, gratulálok. Aztán fiu, vagy lány az újszülött?

— Ejjnye, torpant meg az öreg Jones, ezt elfelejtettem megnézni!